متن حاضر ترجمه آخرین سند دفاع و امنیت ملی کشور فرانسه است که برای نخستین بار مفهوم استراتژی امنیت ملی و مولفه‌های آن را از نگاه فرانسه به تصویر کشیده است

بولتن ویژه

شماره ۹/۱۰٤/۹۰ • شهریور ۱۳۹۰

سند دفاع و امنیت ملی فرانسه

موسسه فرهنگی مطالعات
وتحقیقات بین المللی ابرار معاصر تهران
www.tisri.org تلفن: ۸۸۵۰۰۳۵۰

بولتن ویژه
سند دفاع و امنیت ملی فرانسه

مؤسسهٔ فرهنگی مطالعات و تحقیقات
بین‌المللی ابرار معاصر تهران

۱۳۹۰

عنوان و نام پدیدآور : بولتن ویژه سند دفاع و امنیت ملی فرانسه/ نظارت و اجرا مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران، معاونت پژوهشی؛ مترجم سعیده اجتهادی.
مشخصات نشر : تهران: مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران، ۱۳۹۰.
مشخصات ظاهری : ۵۴ ص.: مصور، جدول، نمودار، ۲۲ × ۲۹ س‌م.
فروست : مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران؛ ۳۳۸. سیاست جهانی؛ ۱۷۰.
شابک : ۲۷۰۰۰ ریال: ۸ ـ ۱۵۸ ـ ۵۲۶ ـ ۹۶۴ ـ ۹۷۸
وضعیت فهرست‌نویسی : فیپا
یادداشت : کتاب حاضر ترجمه‌ای از "The French White Paper on Defence and National Security, June 2008" می‌باشد.
موضوع: : امنیت ملی - فرانسه
موضوع : سیاست نظامی — فرانسه
موضوع : فرانسه — دفاع ملی
موضوع : فرانسه — جنبه‌های استراتژیکی
شناسه افزوده : اجتهادی، سعیده، ۱۳۶۰ - ، مترجم
شناسه افزوده : مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران
رده‌بندی کنگره : ۱۳۹۰ ۹ب/ ۷۰۰ UA
رده‌بندی دیویی : ۳۵۵/۰۳۳۰۴۴
شماره کتاب‌شناسی ملی : ۲۲۵۷۶۹۳

انتشارات مؤسسهٔ فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران

تهران: صندوق پستی ۳۸۴۹ ـ ۱۵۸۷۵، تلفن: ۷ ـ ۸۸۵۰۳۲۶۶، نمابر: ۸۸۵۰۳۲۶۴

نشانی اینترنت:www.did.ir پست الکترونیک: info@did.ir

این متن ترجمه‌ای است از:

The French White Paper on Defence and National Security, June 2008

بولتن ویژه سند دفاع و امنیت ملی فرانسه

نظارت و اجرا: مؤسسهٔ فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی ابرار معاصر تهران ـ معاونت پژوهشی

مترجم: سعیده اجتهادی

صفحه‌آرا: منصوره سعادت

نمونه‌خوان: سمانه ضرابی‌نژاد

چاپ نخست: مرداد ماه ۱۳۹۰

شماره: ۹۰/۱۰۴/۹

شابک: ۸ ـ ۱۵۸ ـ ۵۲۶ ـ ۹۶۴ ـ ۹۷۸

کد بازیابی در کتابخانه دیجیتالی دید: 0372422

شمارگان: ۲۰۰ نسخه

قیمت: ۲۷۰۰ تومان

پیشگفتار

آخرین سند دفاع و امنیت ملی فرانسه در سال ۲۰۰۸، برخی از الگوهای اصلی پیشگامان خود (اسناد سال‌های ۱۹۷۲ و ۱۹۹۴) را حفظ کرده، اما مفهوم استراتژی امنیت ملی را که تا قبل از این شکل نگرفته بود، معرفی نموده است.

فرمان ۷ ژانویه ۱۹۵۹ که برای اولین بار به سازمان کل دفاع می‌پرداخت، اولین تعریف ملی از دفاع به‌عنوان ابزاری برای اطمینان بخشیدن در همه زمان‌ها تحت هر شرایطی و برضد هر شکلی از تهاجم، امنیت و تمامیت ارضی را به اندازه زندگی مردم مورد تصریح قرار داد. در نتیجه، تا سال ۱۹۵۹، تعریف فرانسه از دفاع شامل جنبه‌ای از ثبات و یکنواختی در عمل (دفاع از سرزمین در هر زمانی، چه در جنگ و چه در صلح) و جنبه‌ای از اقدام جهانی (که به عبارت دیگر، همه ابعاد نظامی و غیرنظامی حفاظت از ملت در مقابل تهاجم را دربر می‌گیرد) می‌شد. فرمان ۷ ژانویه تا حد زیادی تحت تأثیر بافت سیاسی آن زمان قرار داشت که همزمان با بازگشت ژنرال دوگل[1] به قدرت در سال ۱۹۵۸ بود.

با ورود جورج پامپیدو[2] به جایگاه ریاست‌جمهوری فرانسه و همراه با یک چهارچوب زمانی متفاوت استراتژیک، حاکمان فرانسوی اولین بیانیه جهانی استراتژی دفاع ملی را در سال ۱۹۷۲ صادر کردند. این سند به‌عنوان یک مرحله مهم برای دفاع ملی فرانسوی، آشکارا و به‌طور قوی، فضای جنگ سرد را تحت نفوذ خود قرار داد. موضوع اصلی که در این سند مطرح شد، رویکرد ملی نسبت به سیاست بازدارندگی هسته‌ای فرانسه بود.

سند بعدی دفاع ملی فرانسه در سال ۱۹۹۴ صادر شد. اگر سند ۱۹۷۲ از طریق «بازدارندگی هسته‌ای» تعریف شده بود، سند ۱۹۹۴ بر اساس مفهوم «اعزام» نیروهای فرانسوی به خارج از کشور به‌منظور اجرای مأموریت‌های حفظ صلح تعریف شد. سند مذکور با رهیافتی مربوط به بعد از جنگ سرد توصیف

---

1. General De Gaulle
2. Georges Pompidou

شد. تأکید این رهیافت بر «تهدیدات جدید» و «جنگ‌های منطقه‌ای» بود. در طول آماده‌سازی این سند، ایدهٔ دربرگرفتن موضوعات امنیت داخلی در درون استراتژی دفاع ملی برای اولین بار مورد بحث قرار گرفت. هرچند این ایده در نهایت رد شد. سند سال ۱۹۹۴، افزایش آسیب‌پذیری‌ها به‌دلیل تنوع خطرات و بالا رفتن بی‌ثباتی را بیان می‌کرد و توضیح می‌داد که امنیت داخلی و خارجی به‌طور فزاینده‌ای به یکدیگر پیوند می‌خورند. با این وجود، ایده مسلسل امنیتی تأیید نشد و هسته سند بر تهدیدات خارجی تمرکز یافت.

بعد از انتخاب نیکلاس سارکوزی[1] به‌عنوان رئیس‌جمهور جدید فرانسه، این فکر مطرح شد که سند استراتژیک جدیدی نیاز است که وقایع بعد از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ را در نظر بگیرد، اما علاوه بر این لازم بود تا سیاست دفاع و امنیت اروپایی توسعه یابد. کمیسیون سند (کتاب سفید)[2] در اوت ۲۰۰۷ ایجاد شد که تهیه پیش‌نویس سند جدید به آن سپرده شد و گفتگوهای آن بر توسعه طیف امنیتی متمرکز گردید که به مفهوم امنیت ملی منتهی می‌شد. این کمیسیون تأسیس شد و ریاست آن را جین کلاد مالت[3]، دبیرکل سابق دفاع ملی به عهده و تحت اختیار نخست‌وزیر قرار گرفت. مشورت‌های کمیسیون برای آماده‌سازی سند به روی عموم مردم باز بود. بیش از ۲۵۰ هزار کاربر اینترنتی همانند ۵۲ نفر از اشخاص، مورد مشورت قرار گرفتند: هفت نفر «بازیگر میدانی»[4]، هفت نفر نماینده احزاب سیاسی، ده نفر نمایندگانی از جامعه مدنی (جامعه‌شناسان، نمایندگانی از گروه‌های بزرگ مذهبی، روزنامه‌نگاران و سازمان‌های غیردولتی) و بیش از بیست نفر نمایندگان اروپایی از چهارده ملیت مختلف. در نهایت، «امنیت» در سند دفاع و امنیت ملی که در ۱۷ ژوئن ۲۰۰۸ منتشر شد، مورد توجه قرار گرفت.

سند بعد از ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ عرضه گردید و درصدد بود تا به چالش‌های استراتژیک و تهدیدات جدید ناشی از جهانی شدن، وابستگی‌های متقابل و بی‌ثباتی پاسخ دهد. اگر سند ۱۹۷۲ یک سند بازدارندگی هسته‌ای بود و سند ۱۹۹۴ به‌طور اساسی به اعزام نیرو می‌پرداخت، سند سال ۲۰۰۸ بر اهمیت امنیت ملی، به‌عنوان مفهوم جدیدی که امنیت و دفاع را با هم ترکیب می‌کند، تأکید می‌نماید. اسم سند ـ کتاب سفید دفاع و امنیت ملی ـ به استراتژی جامعی اشاره می‌کند که به خطرات و تهدیدات موجود نسبت به ملت فرانسه در دنیای

---

1. Nicolas Sarkozy
2. White Paper

در این ترجمه به جای استفاده از واژه «کتاب سفید»، از واژه کلی «سند» که به‌طور عام برای تمام اسناد امنیت ملی به‌کار می‌رود، استفاده شده است، اما در بعضی موارد برای پرهیز از تکرار دو کلمه یکسان در کنار هم، از واژه «کتاب سفید» بهره‌برداری گردیده است.

3. Jean Claude Mallet
4. Field Actors

جهانی‌شد، می‌پردازد. دفاع و امنیت به‌عنوان یک حوزه مشترک در دو بخش توصیف می‌شوند: دو جهان مجزا وجود دارد، اما آنها در وجوهی با یکدیگر مشترک هستند. در حال حاضر، مرز میان این دو مفهوم به‌عنوان مرزی نامشخص و مبهم شناخته می‌شود. بنابراین، نیاز به مدیریت بی‌وقفه و یکدست در هر دو زمینه وجود دارد. به عبارت دقیق‌تر، این سند شامل کتاب سفید دفاع سنتی به اضافه اولین مفهوم‌سازی رسمی از استراتژی امنیت ملی در فرانسه می‌شود. این استراتژی، دیدگاه فرانسه نسبت به امنیت بین‌المللی، نقش این کشور در امور دفاعی و امنیتی، منافعی که باید برای فرانسه تأمین و دفاع شوند، ابزارهای قابل دسترس و جهت‌گیری‌های سیاسی برای هدایت توسعه و اجرای سیاست‌های عمومی مختلف را منعکس می‌کند. نظر به تازگی استراتژی، عناصر دفاعی سند ۲۰۰۸ دارای پیچیدگی بیشتری نسبت به عناصر امنیتی آن هستند، با این وجود آنها در حال حاضر، در سایه مفهوم غالب و فراگیر امنیت ملی چهارچوب‌بندی شده‌اند.

به‌طور دقیق‌تر، هدف استراتژی امنیت ملی فرانسه این است که به همه خطرات و تهدیداتی که می‌توانند زندگی ملت فرانسه را به مخاطره بیندازند، بپردازد. در شیوه سنتی وستفالیایی، اولین هدف این استراتژی دفاع کردن از سرزمین و جمعیت فرانسه است. هدف دوم، کمک کردن به امنیت بین‌المللی و اروپایی است. هدف سوم استراتژی که برای فرانسه ویژه‌تر است، دفاع از ارزش‌های جمهوری می‌باشد که مردم فرانسه و دولت آنها را به یکدیگر پیوند می‌زند: اصول دموکراسی، شامل آزادی‌های فردی و جمعی، احترام به شأن انسانی، اتحاد و عدالت. علاوه بر رویکرد جهانی نسبت به خطرات و تهدیداتی که ملت فرانسه را تحت تأثیر قرار می‌دهند، مفهوم جدید بر رویکردی هماهنگ و منسجم نسبت به امنیت که شامل هر دو امنیت داخلی و خارجی، وسایل نظامی و مدنی، نیروهای دفاعی و امنیتی و مسلماً سیاست‌های خارجی و دفاع سنتی به اضافه سیاست‌های امنیت داخلی و سایر سیاست‌های دولتی و ابزارهای قدرت فرانسه می‌شود، تأکید می‌کند.

در نهایت، استراتژی امنیت ملی سه اصل اساسی را ارائه می‌دهد: ۱) پیش‌بینی ـ واکنش؛ ۲) انعطاف‌پذیری؛ و ۳) تولید قدرت. این استراتژی همچنین، پنج کارکرد راهبردی را دربر می‌گیرد: ۱) دانش و آینده‌نگری؛ ۲) پیشگیری؛ ۳) بازدارندگی؛ ۴) محافظت؛ و ۵) مداخله. ترکیب اصول سه‌گانه و کارکردها باید اجازه دهند تا انطباق و سازگاری سندهای آینده با بافت متغیر دفاع و امنیت یا از طریق تصویب برنامه‌های نظامی مناسب و لوایح امنیت داخلی و یا در صورت لزوم از طریق تغییر خود سند ۲۰۰۸ انجام بگیرد.

با توجه به آنچه گفته شد، به‌نظر می‌رسد که استراتژی فرانسه در زمینه دفاعی تا قبل از سال ۲۰۰۸، تنها دو بار در سال‌های ۱۹۷۲ و ۱۹۹۴ در قالب کتاب‌های سفید به چاپ رسیده و برای اولین بار در سال ۲۰۰۸، این سند به‌عنوان سند دفاع و امنیت ملی فرانسه ارائه گردیده است. سند حاضر، آخرین نسخه از اسناد امنیت ملی

فرانسه محسوب می‌شود که هدف از آن ارزیابی راهبرد کنونی برای پانزده سال آینده است. لذا، ایـن سـند تـا پانزده سال دیگر تعیین‌کننده چهارچوب کلی سیاست امنیتی و دفاعی جدید خواهد بود.

موسسه تهران امیدوار است بولتن حاضر بتواند آشنایی بیشتر و عمیق‌تر کارشناسان حوزه مسائل امنیتـی و همچنین مسائل اروپا را با سیاست‌های این کشور مهم اروپایی فراهم آورد.

مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی

ابرار معاصر تهران

معاونت پژوهشی

فهرست مطالب

پیشینه و فرایند

در سال ۱۹۹۴، پس از پایان تقسیم‌بندی اروپا در طول جنگ سرد، فرانسه راهبرد و ساختار نیروهای خود را مجدداً مورد ارزیابی قرار داد. این امر فرانسه را مصمم ساخت تا در سال ۱۹۹۶ تمرکز خود را معطوف به نیروهای نظامی حرفه‌ای نماید و با کنارگذاری موشک‌های اتمی زمین به زمین قابلیت نیروهای مهم خود را مطابق با موقعیت جدید راهبردی تقویت نماید. حدود پانزده سال بعد، جهان به‌طور کلی دچار تغییر شد. دوره پس از جنگ سرد سپری شده است و اکنون جهانی شدن، ساختار روابط بین‌الملل را شکل می‌دهد. ارزیابی جدید، درست و بجا بود.

در اوت ۲۰۰۷، رئیس‌جمهور فرانسه با تشکیل کمیسیونی مسئولیت طرح‌ریزی چهارچوب کلی سند[1] دفاع و امنیت ملی[2] را به آن واگذار نمود. کمیسیون دارای اختیار تام شد تا بدون هیچ‌گونه ملاحظاتی وظیفه خود را انجام دهد. ترکیب کمیسیون حاکی از این اختیار تام بود: علاوه بر نمایندگان آژانس‌های دولتی مرتبط و نیروهای نظامی، نمایندگان پارلمانی و افراد کارآمد از اتاق‌های فکر آکادمیک و راهبردی همراه با متخصصان مستقل و شخصیت‌های دارای سابقه صنعتی به‌طور فعال در کار کمیسیون مشارکت داشتند. برخلاف رویه گذشته، کمیسیون به‌طور سر سری، زنده و از فواصل دور به استماع نظرات حدود ۵۲ چهره برجسته از چهارده کشور و پنج قاره جهان پرداخت. مذاکرات متعدد و فراوانی نیز پشت درهای بسته برگزار شد. اعضای کمیسیون کار خود را با بازدیدهای دقیق و عمیقِ میدانی از واحدها و تأسیسات دفاعی و امنیت ملی ادامه دادند. بیش از ۲۵۰۰۰۰ نفر از سایت اینترنتی کمیسیون بازدید کردند که حاکی از علاقه عامه مردم به امور دفاعی و امنیتی بود. مجامع آن‌لاین مرتبط، اطلاعات مفیدی را برای کمیسیون فراهم کردند. تبادل‌نظر با شرکای دولتی خارجی قابل اعتماد و با اتحادیه اروپا و پیمان آتلانتیک، جزء لاینفک این فرایند بی‌سابقهٔ جامع و باز بود.

در نتیجه این فرایند، سند به‌طور اساسی راهبرد فرانسه را در چشم‌اندازی پانزده ساله بازتعریف می‌کند که هم

---

1. White Paper
2. Defence & National Security

امنیت ملی و هم امنیت دفاعی را دربر می‌گیرد. این چشم‌انداز، امنیت داخلی و خارجی و ابزارهای نظامی و غیرنظامی را شامل می‌شود. راهبرد امنیت ملی به خطراتی که از بازیگران دولتی یا غیردولتی نشأت می‌گیرد، پاسخ می‌دهد. در روشی پرمخاطره، این راهبرد نه‌تنها به تهدیدات عمدی و فعال می‌پردازد، بلکه دلالت‌های امنیتی بلایای بزرگ و فجایعی که ماهیتی غیرعمدی دارند را نیز مورد توجه قرار می‌دهد.

تعریف یک راهبرد جامع امنیتی پیامد چالش‌های دوران حاضر است که فرانسه به اتفاق شرکا و متحدان خود با آنها روبه‌رو شده است: تغییرات بنیادین عصر جهانی شدن در انطباق گسترده و ژرف‌کاوانهٔ راهبردها نمایان شده است.

این سند هم مانند کتاب‌های سفید سال‌های ۱۹۷۲ و ۱۹۹۴ شالودهٔ تصمیم‌گیری‌های چند سال آتی در زمینهٔ برنامه و بودجه را تشکیل خواهد داد. در پاییز سال ۲۰۰۸، پیش‌نویس لوایح برنامه چند ساله دفاع و امنیت ملی با هم به مجلس ارائه خواهد شد که یافته‌های سند را نیز دربر خواهد گرفت.

یافته‌های کلیدی

۱. جهان از زمان انتشار سند قبلی در سال ۱۹۹۴ تاکنون، به‌خصوص تحت تأثیر جهانی شدن به میزان زیادی تغییر کرده است. سرعت شدید تبادل اطلاعات و تجارت رشدیافته کالاها و خدمات و همچنین چرخش سریع افراد، منجر به دگرگونی محیط سیاسی، اجتماعی و اقتصادی به طرق مثبت و منفی شده است و به همان میزان نیز عوامل امنیت ملی و بین‌المللی را دستخوش تغییر کرده است. سلسله‌مراتب قدرت تغییر کرده و تا رسیدن به تکامل تداوم خواهد داشت. جهان لزوماً خطرناک‌تر از قبل نیست اما بی‌ثبات‌تر و غیرقابل پیش‌بینی‌تر شده است. بحران‌های جدیدی، خصوصاً از منطقهٔ خاورمیانه تا پاکستان به وجود آمده‌اند و ارتباط میان این بحران‌ها نیز قوی‌تر شده است. تروریسم الهام‌گرفته از جهاد[1] به‌طور مستقیم فرانسه و اروپا را که در موقعیت آسیب‌پذیری مستقیم بیشتری هستند، هدف قرار داده است. وقتی به افق سال ۲۰۲۵ چشم می‌دوزیم، فرانسه و اروپا در ردیف دارندگان موشک‌های بالستیک قرار خواهند گرفت که قدرت‌های جدید آنها را توسعه داده‌اند؛ مخاطرات جدیدی به‌وجود آمده است که برخی همانند حملات سایبری برنامه‌ریزی شده و بعضی دیگر مانند بحران‌های بهداشتی یا زیست‌محیطی حاصل وخیم‌تر شدن اوضاع جوّی هستند. هدف این سند ارزیابی راهبرد کنونی برای پانزده سال آینده است و نتایج حاصل از آن در راستای تعیین چهارچوب کلی سیاست امنیتی و دفاعی جدید مطرح می‌شود.

۲. نوآوری قابل توجه این سند در مقایسه با سند قبلی ارزیابی منافع امنیتی به‌طور جهانی بدون محدود کردن

1. Jihadism-Inspired Terrorism

تجزیه‌وتحلیل‌ها به موضوعات دفاعی است. یک راهبرد امنیت ملی با هدف پاسخگویی و واکنش به «تمامی خطرات و تهدیداتی که می‌توانند زندگی ملتی را به مخاطره بیندازند» تعریف می‌شود. حوزه امنیت ملی، سیاست دفاعی را شامل می‌شود، اما به آن محدود نمی‌گردد. جهت تضمین هرچه بهتر منافع فرانسه و حفاظت از مردم این کشور، راهبرد امنیت ملی، سیاست امنیت داخلی را برای هر آنچه که ارتباط مستقیم با امنیت فردی اشخاص و اموال یا نظم و قانون و همچنین سیاست امنیتی غیرنظامی ندارد، مورد تأکید قرار می‌دهد. سایر سیاست‌ها همانند سیاست خارجی و سیاست اقتصادی نیز به‌طور مستقیم بر امنیت ملی تأثیر دارند.

۳. راهبرد امنیت ملی، پنج کارکرد راهبردی را شامل می‌شود که نیروهای امنیتی و ملی باید آنها را فرا بگیرند: دانش و آینده‌نگری، پیشگیری، بازدارندگی، حفاظت و مداخله. ترکیب این پنج کارکرد باید انعطاف‌پذیر بوده و همواره تکامل یابد و منطبق با تغییرات محیط راهبردی باشد. بنابراین، سند قبل از گفتگو در مورد هر برنامه نظامی جدید و لایحه امنیت داخلی به روز خواهد شد.

۴. دانش و آینده‌نگری، کارکرد راهبردی جدیدی را نشان می‌دهند و به یک اولویت تبدیل شده‌اند. در جهانی که ناپایداری و بی‌ثباتی شاخصه آن است، دانش اولین خط‌مشی دفاعی است. دانش، استقلال ما را در تصمیم‌گیری تضمین می‌کند و به فرانسه امکان می‌دهد تا ابتکارعمل راهبردی خود را حفظ کند. این دانش است که باید هرچه سریع‌تر در دسترس تصمیم‌گیرندگان، فرماندهان ارتش و افراد مسئول امنیت درون مرزی و کشوری قرار بگیرد تا فعالیت‌ها از مرحلهٔ پیش‌بینی به مرحلهٔ تحقق و اقدام آگاهانه تغییر شکل دهند. کسب اطلاعات در تمامی زمینه‌ها ازجمله مطالعات فرازمانی و آینده‌نگرانه از اهمیت بسزایی برخوردار است.

۵. حفاظت از سرزمین فرانسه و مردم آن، به‌دلیل وجود آسیب‌پذیری‌های جدیدی که سرزمین و مردم ما به‌طور مستقیم در معرض آنها قرار دارند، در مرکز راهبرد ما قرار دارد. هدف، محافظت کردن از ملت در زمان وقوع بحران‌های بزرگ است، درحالی‌که افزایش بهبودپذیری آن به‌عنوان «توانایی جامعه فرانسه و اقتدار عمومی در واکنش به یک بحران بزرگ و بازگشت سریع به عملکرد معمول» تعریف می‌شود. افزایش سطح بهبودپذیری مستلزم تغییر ابزار و روش بازبینی و مراقبت از قلمروی ملی، ازجمله خاک، آب، هوا و در حال حاضر فضا می‌باشد و همچنین لازم است توانایی اقتدار عمومی فرانسه برای پاسخگویی افزایش یابد و حوزه آن سرعت گیرد و گسترش یابد. سیستم‌های ارتباطات، اطلاعات و نظام‌های هشدار مدنی در مرکز مدیریت بحران و نظام آماده‌سازی قرار دارند. یک جنبه جدید این است که اهداف اجرایی در مأموریت‌های مربوط به حفاظت، در حال حاضر به‌طور مشترک هم به سرویس‌های امنیت داخلی و مدنی و هم به نیروهای نظامی محول می‌شوند. هماهنگی میان آژانس‌ها و ادارات نظامی و غیرنظامی یکی از اصول بنیادین راهبرد جدید است.

۶. در مورد توانمندی‌های فرانسه در حوزه مداخله و پیشگیری از منازعه، سند، زمینه را برای تمرکز بر اولویت محور جغرافیایی از آتلانتیک تا مدیترانه، خلیج فارس و اقیانوس هند فراهم می‌کند. این محور مختصات نشان‌دهنده مناطقی است که خطرات مرتبط با منافع راهبردی فرانسه و اروپا در بالاترین حد هستند. همچنین سند اهمیت فزاینده آسیا برای امنیت ملی را مورد توجه قرار می‌دهد و از حضور و همکاری در آن سوی اقیانوس هند حمایت می‌کند. همزمان فرانسه توانایی‌های خود را برای پیشگیری و اقدام در کرانه‌های غربی و شرقی سواحل قارهٔ آفریقا و همین‌طور «ساحل»[1]، خصوصاً برای مبارزه با قاچاق و تروریسم، حفظ خواهد نمود. فرانسه به‌طور اساسی نظام موجود دفاعی و موافقتنامه‌های همکاری نظامی را به سوی مشارکت میان اروپا و آفریقا و همکاری در زمینه‌های دفاعی و امنیتی متحول خواهد کرد که موجب توسعه و تقویت قابلیت‌های حفظ صلح در آفریقا خواهد شد. نیروهای مسلح امکانات کافی را در ناحیهٔ گویانِ هند غربی فرانسه[2] نگهداری خواهند کرد تا از آنها در جهت پشتیبانی از مرکز فضایی «کوروو»[3] و مبارزه با قاچاق مواد مخدر استفاده کنند. ژاندارمری و نیروهای امنیت مدنی در دام ـ کام[4] (مناطق و بخش‌های خارج از کشور) تقویت خواهند شد. سند همچنین، مجموعه‌ای از راهکارها جهت مداخله نیروهای نظامی فرانسه در عرصه‌های خارجی را تدوین می‌کند.

۷. بازدارندگی هسته‌ای، مفهوم اصلی امنیت ملی باقی می‌ماند. این مفهوم، ضمانت نهایی امنیت و استقلال فرانسه است. تنها هدف بازدارندگی هسته‌ای، جلوگیری از هر گونه تجاوز دولتی بر ضد منافع حیاتی ملت است، از هر جایی که ناشی شود و به هر شکلی که باشد. با توجه به تنوع موقعیت‌هایی که ممکن است فرانسه در عصر جهانی شدن با آنها روبه‌رو شود، اعتبار عامل بازدارنده به توانایی آن جهت فراهم کردن خودمختار تسهیلات و گزینه‌های متنوع و گسترده به میزانی کافی برای رئیس‌جمهور بستگی دارد. این امر به نوسازی دو بخش نیاز دارد: نیروی زیردریایی موشکی بالستیک مستقر در دریا و موشک‌های هوایی که به‌وسیله هواپیماهای جنگنده دارای توان هسته‌ای حمل می‌شوند. اگرچه ممکن است در حال حاضر هیچ‌گونه تهدید تجاوزی به‌طور مستقیم بر ضد فرانسه وجود نداشته باشد، اما ضروری به‌نظر می‌رسد در صورت تهدید منافع حیاتی، توانایی برای حفظ آزادی عمل ملت در اختیار گرفته شود. فرانسه مادامی که تسلیحات هسته‌ای برای امنیت آن ضروری است، ابزارهایی برای توسعه قابلیت خود در اختیار خواهد داشت. با وجود این، فرانسه ابتکارعمل در حوزه خلع سلاح هسته‌ای را به دست گرفته و این اقدام را همچنان در آینده ادامه خواهد داد. فرانسه به‌طور خاص، در مبارزه علیه اشاعه

---

۱. بخشی از آفریقا که در جنوب صحرای کبیر قرار دارد.

2. West-Indies-French Guyana Zone

3. Kourou

4. DOM-COM

تسلیحات شیمیایی، بیولوژیکی و هسته‌ای و همچنین تحویل موشک‌ها فعال است.

۸. بلندپروازی اروپایی به‌عنوان یک اولویت به قوت خود باقی است. این مسئله که اتحادیه اروپا در مدیریت بحران و امنیت بین‌المللی، بازیگر مهمی است از اصول اساسی سیاست امنیتی است. فرانسه می‌خواهد اروپا به توانایی نظامی و غیرنظامی مورد نیاز مجهز شود. سند چند هدف مشخص برای دفاع اروپا در سال‌های آتی پیشنهاد می‌کند:

- برقراری امکان مداخله ۶۰۰۰۰ سربازی که به مدت یک سال در مکانی دور با نیروهای دریایی و هوایی مورد نیاز مستقر باشند؛
- کسب توانایی جهت مستقر کردن نیروها برای انجام دو یا سه عملیات اعمال صلح یا حفظ صلح در یک دوره قابل توجه و عملیات غیرنظامی متعدد با میدان عمل کوچک‌تر در عرصه‌های جداگانه؛
- افزایش توانایی برنامه‌ریزی و عملیاتی اروپا در زمینه‌های نظامی و غیرنظامی، به موازات توسعه مداخلات در خارج از اتحادیه اروپا؛
- ایجاد انگیزه و سازماندهی مجدد صنعت دفاعی اروپا.

علاوه بر این، سند بر چهار موضوع دارای اولویت برای حفاظت از شهروندان اروپایی تأکید می‌کند: تقویت همکاری در مبارزه علیه تروریسم و جرائم سازمان‌یافته، توسعه توانایی‌های حفاظت مدنی اروپا، هماهنگی دفاعی بر ضد حمله سایبری و محافظت از انرژی و ذخایر مواد خام راهبردی.

در نهایت، سند از تدوین یک سند اروپایی در زمینه امنیتی و دفاعی حمایت می‌کند.

۹. سند تأکید می‌کند که اتحادیه اروپا و پیمان آتلانتیک شمالی مکمل یکدیگر هستند. فرانسه متعهد شده است تا نوسازی ناتو را به‌خصوص در زمان مراسم شصتمین سالگرد ناتو در سال ۲۰۰۹ جشن بگیرد.

از زمان تصمیم ژنرال دوگل در سال ۱۹۶۶ مبنی‌بر کناره‌گیری نیروهای فرانسوی از فرماندهی نظامی یکپارچه ناتو و از زمان انتشار سند پیشین در سال ۱۹۹۴، اروپا و پیمان آتلانتیک شمالی به‌طور قابل توجهی تغییر کرده‌اند. اتحادیه اروپا به‌عنوان یک بازیگر اصلی در جامعه بین‌المللی ظاهر شده است. ناتو همان‌طور که در قرارداد لیسبون آمده، مسئولیت خود را برای دفاع دسته‌جمعی از متحدان حفظ کرده است، اما این سازمان یک ابزار حفظ صلح نیز هست (افغانستان و کوزوو). هیچ رقابتی میان ناتو و اتحادیه اروپا وجود ندارد، هر دو مکمل یکدیگرند: امروز ما نیازمندیم تا هم با تهدیدات و هم با بحران‌ها درگیر شویم.

این واقعیت ما را به سمت دفاع از مشارکت کامل فرانسه در ساختارهای ناتو سوق می‌دهد. این تحول با همکاری نیروی کمکی اتحادیه اروپا در حوزه مدیریت بحران و تحقیق برای برقراری موازنه‌ای جدید میان

اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها در داخل ناتو پیش خواهد رفت. در مورد موقعیت فرانسه، سند سه اصل اساسی را در راستای اصول تعریف‌شده ژنرال دوگل بازخوانی می‌کند: استقلال کامل نیروهای هسته‌ای؛ مقامات فرانسوی باید آزادی کاملی در ارزیابی و سنجش در اختیار داشته باشند که به معنی عدم تعهد نظامی خودکار و نگهداری از دارایی‌هایی است که برای استقلال راهبردی به‌خصوص از طریق افزایش توانایی‌های اطلاعاتی مجاز شمرده می‌شوند؛ و در نهایت، آزادی دائمی در قدرت تصمیم‌گیری که به این معناست که هیچ نیروی فرانسوی به‌طور دائمی در زمان صلح تحت فرماندهی ناتو قرار نخواهد گرفت.

۱۰. این سند اقدام منسجم دفاعی را تعریف می‌کند که بر مبنای نگرانی دوگانه نسبت به بهبود بدون تأخیر در دسترسی و به روز شدن تجهیزات با کاربرد بالا و اجرای برنامه‌های مرتبط با اطلاعات و آماده‌سازی برای آینده هستند. بنابراین، سند به‌عنوان یک اولویت از تقویت محافظت از نیروهای جنگی زمینی، دریایی و هوایی (حفاظت فردی سرباز، وسایل نقلیه زرهی، نگهداری تجهیزات و محافظت موشک‌های ضدهوایی و ضد گشت دریایی از کشتی‌های نیروی دریایی ما) حمایت می‌کند. همچنین، این سند در همان چهارچوب زمانی، اجرای برنامه‌های جدیدی خصوصاً در زمینهٔ دانش و آینده‌نگری (امنیت اطلاعات محور، دیده‌بانی، اطلاعات الکترونیک و رادار هشداردهنده) در زمین، دریا و هوا همراه با توسعه نظارت و هواپیماهای کنترل از راه دور[1] مسلح و همچنین توانایی‌های تهاجمی و تدافعی جنگ سایبری را ایجاب می‌کند.

۱۱. شکل جدیدی از نیروهای نظامی ما بر مبنای اهداف عملیاتی که توسط دولت اتخاذ شده و مبتنی‌بر پیشنهادهای ارائه‌شده از سوی کمیسیون سند می‌باشد، مشخص گردیده است. مهم‌ترین سطوحی که برای قدرت مطرح شده، به شرح ذیل هستند:

- نیروی زمینی عملیاتی متشکل از ۸۸ هزار نفر که از آن بین سی هزار سرباز با اطلاع شش ماهه آماده به خدمت باشند، پنج هزار تن از آنها به‌طور دائمی آماده و ده هزار تن نیز در صورت بروز بحران در داخل کشور از مقامات غیرنظامی دفاع نمایند؛
- یک فروند ناو هواپیمابر، شامل هواپیماها و هلیکوپترهای جنگی، مراقبتی و امداد و نجات، هیجده ناو محافظ، شش اس‌اس‌ان[2] و قابلیت استقرار یک یا دو گروه دریایی جهت اجرای عملیات آبی ـ خاکی یا محافظت از مرزهای آبی؛
- یک ناوگان مشترک با سیصد هواپیمای جنگی، سازماندهی مجدد هواپیمای جنگی نیروی دریایی و هوایی

1. Drones 2. SSN

(رافل و میراژ 2000-D مدرن‌شده) تحت فرمان عملیاتی رئیس ستاد ارتش و مدیریت انفرادی نیروی هـوایی؛ این نیرو، استقرار دائمی پنج اسکادران در قلمروی ملی فرانسه و توانایی برآورد قدرت هفتاد هواپیمای جنگی خارج از قلمروی ملی، به اضافه ده هواپیمای دائم در حال آماده‌باش را در دست خواهد گرفت.

۱۲. فرانسه تلاش مالی بزرگی را وقف دفاع خود می‌کند و هماهنگ با انتخاب‌ها و اولویـت‌هـا، قابلیـت‌هـای عملیاتی خود را تسریع و تسهیل می‌نماید. بنابراین، هزینه کردن در عرصه دفاعی کاهش نخواهد یافـت. در طـول دوره اولیه، منابع سالیانه (صرف‌نظر از حساب حقوق بازنشستگی) از نظر حجم و گنجایش ثابت خواهند بود کـه همگام با نورم افزایش می‌یابند. این منابع می‌توانند ذخایر استثنایی را شامل شوند. بنابراین، در طـول مرحلـه دوم که در سال، ۲۰۱۲ شروع می‌شود، بودجه با سرعت یک درصد در هر سال از نظر حجم افزایش خواهد یافـت کـه این یک درصد بیشتر از نرخ تورم است. مابین امسال و سال ۲۰۲۰، حاصل جمع تـلاش‌هـایی کـه صـرف‌نظـر از مستمری‌ها برای دفاع صرف شدند به ۳۷۷ بیلیون یورو خواهند رسید. به موازات آن، سازماندهی مجدد منجـر بـه کاهش قابل توجه در میزان کارمندان در طی شش یا هفت سال و کاهش هزینه‌های عملیاتی در نیروهای نظامی و وزارتخانه‌ها خواهد شد. پس‌اندازهای حاصله مجدداً به‌طور کامل در بودجه مربوطه سرمایه‌گذاری خواهد شد کـه از میانگین ۱۵/۵ بیلیون یورو در سال‌های گذشته به میانگین هیجده بیلیون یورو در هر سـال در طـول سـال‌هـای ۲۰۰۹ تا ۲۰۲۰ افزایش خواهد یافت. همچنین، پس‌اندازها در زمینه بهبود شرایط زندگی و آموزشی پرسنل دفاعی نیز سرمایه‌گذاری خواهد شد.

۱۳. صنعت باید اروپایی باشد. هریک از کشورهای اروپایی به‌تنهایی نمی‌توانـد بـرای مـدت طـولانی بـر هـر توانمندی و تکنولوژی‌ای در سطح ملی تسلط یابد. فرانسه باید حوزه‌های حاکمیت خود و تمرکز بر توانـایی لازم جهت محافظت از اقتدار سیاسی و راهبردی ملت را حفـظ کنـد: بازدارنـدگی هسـته‌ای، موشـک‌هـای بالسـتیک، اس‌اس‌ان‌ها و امنیت سایبری ازجمله اولویت‌ها هستند. در مورد سایر ظرفیت‌ها و تکنولوژی‌هایی که ممکن است تمایل به کسب آنها وجود داشته باشد، فرانسه معتقد است که چهارچوب اروپـایی بایـد ممتـاز شـود: هواپیمـای جنگی، هواپیماهای بدون سرنشین، موشک‌های کروز، ماهواره‌ها، سازه‌های الکترونیک و موارد دیگر؛ هرچنـد کـه سیاست تهیه و تدارک باید دربرگیرنده دستاوردهای مربوط به بازار جهانی هم باشد.

۱۴. سازماندهی مجدد اقتدار عمومی به‌منظور درنظر گرفتن راهبرد جدید امنیت ملی، ضروری اسـت. شـورای دفاع و امنیت ملی به ریاست رئیس‌جمهور جمهوری (فرانسه) ایجاد خواهد شد. شورای اطلاعـات ملـی یکـی از ارکان مهم آن خواهد بود. نخست‌وزیر، مسئول مدیریت اجرای تصمیماتی خواهد بود که توسـط شـورای دفـاع و امنیت ملی گرفته می‌شود. فرمان سال ۱۹۵۹ که به مسئله سازمان دفاع عمومی می‌پرداخت به‌منظور اجرایی کـردن

این راهبرد جدید، اصلاح خواهد شد. به علاوه، نقش پارلمان به‌خصوص در مورد مداخله نیروهای نظامی فرانسه در عملیات خارجی، کنترل جهت‌گیری‌های سند و سیاست مرتبط با موافقتنامه‌های دفاعی دوجانبه به‌طور قابل توجهی تقویت خواهد شد. پارلمان، نقش مهمی در نشان دادن حمایت خود از ملت در رابطه با استراتژی امنیت ملی ایفا می‌کند.

۱۵. امنیت ملت متکی بر مردان و زنانی است که خدمت به کشور و همشهریان خود را برمی‌گزینند. هدف راهبرد، توانمند کردن آنها برای رسیدن به بالاترین درجه ممکن از مهارت و تخصص در همه بخش‌ها اعم از نظامی و غیرنظامی و برای همه انواع قراردادهاست. تا حد امکان آموزش و سیاست‌های جذب نیروی مشترک در وزارتخانه‌های مختلف اجرا خواهد شد. دوره‌های ویژه برای تربیت کارمندان اطلاعاتی داخلی و خارجی دایر خواهد شد. در هر سطحی از خدمت اجتماعی، آگاهی نسبت به موضوعات امنیت ملی، به‌خصوص برای دانش‌آموزان گرندز ایکولز[1] (دانشکده‌های مربوط به نخبگان فوق لیسانس و دکترا برای مقامات عالی‌رتبه[2]، افسران پلیس[3] و دادرسان[4]) تقویت خواهد شد. اصل تحرک و جابه‌جایی در ادارات دولتی برای افسران ارشد دارای استعداد بالا پایه‌ریزی خواهد شد.

۱۶. حمایت از ملت، شرط لازم برای راهبرد امنیت ملی است تا بتواند مؤثر واقع شود. سند از ایجاد انگیزه جدید در حوزه‌های ذیل دفاع می‌کند: آموزش افراد جوان به اندازه آموزش مقامات برگزیده؛ احیای روز آمادگی دفاع اجباری؛ ایجاد یگان خدمت غیرنظامی؛ سازمانی متشکل از مجموعه‌ای قابل توجه و منسجم از سازمان‌های داوطلب برای خدمت به امنیت فرانسه؛ تحقیق راهبردی هم در سطح ملی و هم در سطح اروپایی؛ ایجاد بنیاد همکاری علمی که بتواند از دانشکده دکترای اروپایی در زمینه مطالعات امنیتی حمایت کند؛ سازماندهی مجدد تربیت و آموزش که در حال حاضر توسط چهار مؤسسه بزرگ در قالب دو قطب تأمین می‌شود (امور خارجه و دفاعی؛ امنیت داخلی).

تجویزهای پانزده‌گانه

۱. قابلیت‌های حفاظت نیرو و نبرد زمینی از دستیابی به نمونه‌های جدید تجهیزات سود خواهند برد، مانند ۶۵۰ نسل جدید پیاده‌نظام مجهز به ابزارهای جنگی[5]؛ ۲۵۰۰۰ اسباب و وسایل انفرادی برای افراد پیاده‌نظام[6]؛ صدها وسیله حمل‌ونقل محموله‌های زرهی مقاوم در مقابل بمب‌ها و مین‌های زمینی؛ راکت دوربرد جدید با توجه

1. Grandes Ecoles
2. ENA
3. ENSP
4. ENM
5. VBCI
6. Felin

به ممنوعیت مهمات بمب خوشه‌ای؛ افزایش پاسخ‌دهی در فرایند کسب تجهیزات از طریق برنامه‌های فشرده.

۲. هواپیماهای بدون سرنشین گشتی و جنگی، در عملیات هوایی ـ زمینی بسیار متداول هستند. هواپیمای جنگنده و وسایل نقلیه هوایی بدون سرنشین، به‌طور روزافزون یکدیگر را تکمیل می‌کنند.

۳. زیردریایی‌های دارای توانایی حمله هسته‌ای که موشک‌های کروز حمل می‌کنند، یک اولویت هستند. به‌علت پنهان بودن و برد تقریباً نامحدود این زیردریایی‌ها نمایانگر سیستم‌های راهبردی دارای کاربردهای گوناگون هستند که می‌توانند در زمینه اطلاعاتی، حفاظت از زیردریایی‌های هسته‌ای و اسکورت ناو هواپیمابر یا عملیات خاص مورد استفاده قرار گیرند. شش زیردریایی در سند هدف تعیین شده‌اند. سپس، موشک‌های کروز به‌وسیله هواپیما و امکانات نیروی دریایی حمل خواهند شد.

۴. کشتی‌های آبی ـ خاکی بزرگ (نوع میسترال[1])، از قابلیت‌های دوگانه آبی ـ خاکی، تحرک هوایی و فرماندهی قابل توجهی برخوردارند. این کشتی‌ها به همراه هیجده ناو محافظ خط اول، ستون فقرات مأموریت‌های ملی نیروی دریایی در ارتباط با حضور و مداخله را تشکیل خواهند داد. چهار کشتی آبی ـ خاکی از نوع میسترال باید تا سال ۲۰۲۰ آماده بهره‌برداری باشند.

۵. ردیابی و اعلام خطر از ابتکارات بزرگ سند است. تمرکز این ابتکارات بر قابلیت‌های موشک بالستیک است که می‌توانند فرانسه یا اروپا را آماج حملات خود قرار دهند. این قابلیت‌ها شامل رادارهای دارای برد بسیار بلند و ماهواره‌های مستقر در زمین می‌شوند. فرانسه انتظار دارد که این برنامه در اسرع وقت ابعاد اروپایی پیدا کند.

۶. اجزای شکل‌دهنده حمله هوایی (هواپیمای جنگنده)، به‌عنوان یک گروه واحدی از سیصد هواپیمای جنگی (رافل و میراژ مدرن‌شده ۲۰۰۰) از نیروی هوایی و دریایی تحت مدیریت نیروی هوایی مجدداً سازماندهی خواهد شد. این سازمان جدید باید به‌طور قابل توجهی تشریک مساعی و قدرت جنگیدن ابزارهای هوایی ما را افزایش دهد.

۷. دو برابر شدن هزینه‌های برنامه‌های نظامی (از پایه ۳۸۰ میلیون یورو در سال ۲۰۰۸) و تأسیس فرماندهی فضایی مشترک، تحت مسئولیت رئیس ستاد مشترک نمایانگر در اولویت قرار گرفتن ماهواره‌ها است. وظیفه اجرا و کنترل دارایی‌های فضایی نظامی بر عهده نیروی هوایی خواهد بود.

۸. جنگ سایبری نگرانی عمده‌ای است که سند یک راهبرد دوشاخه‌ای را برای مقابله با آن تدوین کرده است: از یک سو، مفهوم جدید دفاع سایبری به‌طور اساسی از طریق امنیت آژانس نظام‌های اطلاعاتی تحت صلاحیت دبیرخانه مرکزی امنیت ملی و دفاعی[2] سازماندهی و هماهنگی می‌شود؛ از سوی دیگر، ایجاد قابلیت جنگ سایبری

---

1. Mistral Class

2. General Secretariat for Defence and National Security (SGDSN)

تهاجمی، که بخشی از آن تحت نظر ستاد مشترک درخواهد آمد و بخش دیگری در داخل سرویس‌های تخصصی‌شده توسعه خواهد یافت.

۹. گردآوری اطلاعات به‌شدت بر روشنی بالای روز و صنایع بدیعی شب متکی است که به‌عنوان برنامهٔ جانشین مجموعهٔ ماهواره‌های هلیبوس[1] (برنامه MUSIS) استقرار خواهد یافت. استراق سمع نیز درست به همین میزان مهم است و به تنوع دارایی‌های موجود در زمین، دریا و هوا بستگی دارد. قابلیت مبتنی بر فضا (برنامه CERES) هم افزوده خواهد شد.

۱۰. سند بر اهمیت غیرنظامیان و عملیات نظامی ـ مدنی در مدیریت بحران تأکید می‌کند. تأسیس مرکز عملیاتی جدید برای مدیریت بحران خارجی زمینه را برای توسعهٔ قابلیت‌های جدید در داخل وزارت امور اروپایی و خارجی[2] فراهم می‌کند که مسئول برنامه‌ریزی پیشرفته، اجرا و خاتمهٔ فعالیت‌های مدیریت بحران بین‌المللی خواهد بود. قوانین مدون خاص، بسیج متخصصان غیرنظامی وابسته به سرویس اجتماعی را تسهیل خواهند کرد. بودجه‌ریزی بین وزارتی این فعالیت‌ها نیز بهبود خواهد یافت.

۱۱. نظام‌های اطلاعاتی و هشداردهنده‌ای که از قبل در حالت اضطرار عمومی تجهیز شده‌اند، مورد بازدید قرار خواهند گرفت. سیستم فعلی مبتنی بر آژیرهای خطر حملهٔ هوایی است. نظام جدید، پیام‌های هدفمند را از طریق پیام کوتاه، رسانه‌های گروهی یا ایمیل با شبکه به‌روزشده آژیر خطر حملهٔ هوایی ترکیب خواهد کرد.

۱۲. وزارت کشور، یک مرکز مدیریت بحران بین وزارتی را جهت هدایت و کنترل عملیات پاسخگویی به بحران در قلمروی ملی تأسیس خواهد کرد. این مرکز عملیات، در داخل وزارتخانه (هتل بواو[3]، در پاریس) قرار خواهد گرفت.

۱۳. سند سه سایت اینترنتی را در نظر می‌گیرد:

- سایت «آگاهی عمومی» به خطرات و تهدیدات جدید می‌پردازد و مردم را در سطح وسیعی برای پاسخگویی و واکنش نسبت به موقعیت‌های اضطراری که در قلمروی ملی اتفاق می‌افتد، آماده می‌سازد.
- سایت «دفاع سایبری» که به‌طور خاص به پیشگیری و واکنش نسبت به حملات سایبری اختصاص داده شده است.
- سایتی که به جامعهٔ تحقیقاتی در موضوعاتی که به امنیت ملی می‌پردازد، اختصاص دارد.

۱۴. سند از خدمت شهری حمایت می‌نماید و اشکال متنوعی را که می‌تواند در نظر گرفته شوند، توصیف

---

1. Helios Satellite
2. Minisry of Foreign and European Affairs
3. Beauvav

می‌کند. این سند همچنین خواستار توسعهٔ خدمت داوطلبانه، به‌خصوص در شکل «یک سرویس داوطلبانه امنیت ملی» است تا بتواند جایگزین «قوای ذخیره شهروند» کنونی شود و برای همهٔ افرادی که می‌خواهند در قلمروی ملی مشارکت داشته باشند، باز باشد.

۱۵. سند بر اهمیت مراسم ملی بزرگداشت وقایع تاریخی تأکید می‌کند. مهم‌ترین تاریخ‌ها مربوط به ۸ مه، ۱۸ ژوئن و ۱۱ نوامبر هستند. تاریخ آخر، یک جنبهٔ اروپایی خاص دارد که باید در برنامهٔ آموزشی مدرسه مورد تأکید قرار گیرد.

آسیب‌پذیری‌های جدید

- تروریسم کشتارجمعی، همچنان یک نگرانی کلیدی است. در واقع، با توجه به دستیابی گروه‌های تروریستی به سلاح‌های غیرمتعارف (هسته‌ای)، میزان تهدید ممکن است افزایش یابد.
- تهدیدات موشک‌های کروز و بالستیک در چهارچوب زمانی سند به‌عنوان پیامد اشاعه موشک‌های قدرتمندتر رشد خواهند کرد که محدودهٔ وسیع‌تری از کشورها را در اروپا دربر خواهند گرفت.
- نگرانی‌های مربوط به حملات بزرگ بر ضد نظام‌های اطلاعاتی به‌عنوان پیامد ترکیبی رشد سریع نقش فضای سایبری در شرایط اجتماعی، اقتصادی و امنیتی و پذیرش نگرش‌ها و تکنیک‌های حملهٔ سایبری تهاجمی از طریق بازیگران دولتی و غیردولتی، رو به فزونی است.
- فعالیت‌های جاسوسی جدید و نیرومند از طریق رشد بازیگران قدرتمند در چهارچوب راهبردهای نفوذ ایجاد خواهند شد. در عصر جهانی شدن، چنین فعالیت‌هایی دامنهٔ وسیعی از اهداف اقتصادی، تکنولوژیکی و علمی را در کنار اهداف سنتی‌تر پوشش خواهند داد. باید با استفاده از ابزارهای قدرت نرم که با جهان شبکه‌ای ما مطابقت دارد، اطلاعات غلط و راهبردهای نفوذی که تضعیف بازیگران فردی و گروهی را مورد هدف قرار می‌دهند، خنثی شوند.
- شبکه‌های جنایی بزرگ، ازجمله قاچاق مواد مخدر به یک نگرانی امنیتی جدی تبدیل شده است و این نگرانی ادامه خواهد یافت. شبکه‌های جنایی در تمامی قاره‌ها، از کارتل‌های کوکائین آمریکای لاتین گرفته تا قاچاقچیان هروئین افغانستان با منابع مالی قابل مقایسه با منابع دولت‌های خاص عمل می‌کنند. به همین ترتیب، تجارت در زمینهٔ کالاهای تقلبی برطبق آمارهای OECD نشان از حدود ۵ تا ۷ درصد از تجارت جهانی دارد که به‌گونه‌ای نامناسب بر اقتصادهای غربی تأثیرگذارند.
- خطرات مربوط به سلامت در حال ظهورند و ناشی از همگرایی شهرنشینی، جابه‌جایی‌های برون مرزی

جمعیت و ظهور بیماری‌های جدیدند: ایدز، سارس و آنفلوآنزا، با چشم‌اندازی از پیامدهای سخت در زمینهٔ امنیت همانند سایر زمینه‌ها ازجمله حوزه‌های بالقوه بلایا هستند. بدین ترتیب، بلایای طبیعی ـ زلزله، سونامی، قحطی و مانند آن ـ به اندازه فجایع صنعتی و خطرات تکنولوژیکی به‌طور کامل، ابعاد جدیدی را به‌عنوان نتیجهٔ الگوهای آمارگیری جمعیت و نیروهای جهانی شدن به خود گرفته‌اند.

- تعداد شهروندان فرانسوی که در خارج از کشور اقامت دارند، افزایش یافته و به ۱/۵ میلیون در سال ۲۰۰۸ رسیده است. یکپارچگی اروپایی و اقدامات خاص برنامه‌ریزی بحران، دو ابزار مهم برای مقابله با خطرات این گروه جمعیتی بزرگ و پراکنده است.

پارامترهای امنیتی جدید

موارد زیر باید در راهبرد ما لحاظ شوند:

رشد روابط متقابل میان تهدیدات و خطرات

رشد روابط متقابل میان تهدیدها و خطرات، پیامد مستقیم جهانی شدن است که موانع موجود میان منازعات و خطرات را برطرف می‌سازد؛ هرچند که این موانع در زمینه‌های مثبت یا مساعدی چون تجارت یا ارتباطات صورت گرفته باشد. برای مثال، گروه‌های تروریستی که سابقاً به شیوه‌ای قطعه‌بندی‌شده عمل می‌کردند، عملیات خود را در نقاط مختلف جهان زمینه‌سازی می‌کنند، جنگ ایدئولوژیکی را در سرتاسر مرزها هدایت می‌نمایند و برای به هم پیوستن بحران‌هایی که دارای ریشه‌های منطقه‌ای یا محلی مختلفی هستند، تلاش می‌کنند.

در بسیاری از مناطق، خطر جدی سرایت جنگ از خاورمیانه، افغانستان و پاکستان و به همان اندازه از بخش‌های مرکزی و شرق آفریقا و اطراف سودان وجود دارد. این خطرات باید ابتدا از طریق اقداماتی حل‌وفصل شوند که هدفشان پیشگیری از ظهور یا گسترش منازعات مسلحانه است. با وجود این، با توجه به رشد سریع تبادل اطلاعات، تصاویر و نظرات ـ به‌گونه‌ای که ما در سال‌های اخیر در زمینهٔ مذهبی شاهد بوده‌ایم ـ طغیان‌هایی می‌توانند اتفاق بیفتد و به‌طور خاص، محیط بی‌ثباتی که مستعد بروز ناگهانی خشونت است را به‌وجود آورد. تنش‌های آینده همان‌قدر که مواد خام راهبردی را شامل می‌شوند، انرژی، غذا و آب را هم دربر می‌گیرند و می‌توانند به‌طور مستقیم به بحران‌های مهمی در یک یا چند قسمت از جهان منتهی شوند. در صورتی که اقدام پیشگیرانه در زمان مناسب در خصوص تأثیرات بلند مدت گرم شدن کره زمین صورت نگیرد نیز چنین خطراتی وجود خواهد داشت. این خطرات به هم پیوسته و سرازیر شدن بحران‌ها مستلزم واکنش‌هایی در مقیاس بزرگ و ایجاد همگرایی در سیاست‌های اقتصادی، اجتماعی، محیط زیستی و امنیتی هستند.

پیوستگی میان امنیت خارجی و داخلی

تمایز سنتی میان امنیت داخلی و خارجی، موضوعیت خود را از دست داده است. تروریسم در اروپا هم از بیرون و هم از طریق رخنه در جوامع ما سازماندهی می‌شود. شبکه‌های جنایی با مقیاس بزرگ از بی‌مرز بودن جهانی شدن سود می‌برند. امنیت انرژی نمی‌تواند خارج از دورنمای جهانی تصور شود. نظام‌های اطلاعاتی بدون توجه به مرزها، آسیب‌پذیر هستند. همین مسئله نسبت به خطرات طبیعی یا بهداشتی نیز متصور است.

این پیوستگی اهمیت راهبردی به خود گرفته است که نیازمند اقدام مشترک فرانسه و اروپاست.

راهبردهای جامع که ابعاد مختلف امنیت را با هم ادغام می‌کنند، ضروری است.

احتمال نتایج راهبردی غیرمنتظره و ناگهانی

ناپایداری و بی‌ثباتی در عرصهٔ بین‌الملل، وقوع سناریوی اختلالات و اتفاقات غیرمنتظرهٔ راهبردی را محتمل می‌سازد؛ این اختلالات با خطراتی که سیستم‌های دفاعی و امنیتی ما پیشاپیش برای مواجهه با آنها آماده شده‌اند، متفاوتند. غیر از تروریسم، ما در مرکز این سناریوها پیشرفت‌هایی مانند تکثیر تسلیحات کشتارجمعی، جنگ سایبری و ظهور تسلیحات جدید را به‌عنوان نتیجهٔ موفقیت‌های تکنولوژیکی درمی‌یابیم. خطر حملهٔ نقض‌کننده «تابوی هسته‌ای» غیرقابل تصور نیست. بسیاری از اتفاقات منطقه‌ای بالقوه بزرگ، قابلیت تبدیل شدن به یک نتیجهٔ غیرمنتظرهٔ راهبردی در سرتاسر جهان را دارند. استفاده تهاجمی از فضای لایتناهی جو، کاربردهای نانوتکنولوژی و بیوتکنولوژی، گام‌های بزرگ رو به جلو در تکنولوژی کامپیوتر و منابع جدید آسیب‌پذیری امکانات مبتنی بر فضا نیز، به ذهن متبادر می‌شوند. اما سایر وقایع مربوط به «قوی سیاه»[1] (موضوعی شگفتی‌آور که تأثیر بسزایی بر بیننده باقی می‌گذارد)، ممکن است همراه با پیامدهای مهم و غیرمنتظرهٔ راهبردی رخ دهد.

پیشرفت‌های تأثیرگذار بر عملیات نظامی

عملیات نظامی آینده، به‌طور فزاینده‌ای برای مردم و در درون آنها و به‌طور کلی در محیط شهری هدایت خواهند شد. روند نگران‌کننده‌تر آن است که «عملیات صلح» کنونی، به‌طور روزافزونی مرگبارتر می‌شوند و موجب در نظر گرفتن پاداش برای نیروی حفاظت‌شده است. تکنولوژی بالاتر، فی‌نفسه برتری عملیاتی را ضمانت نمی‌کند. عامل انسانی در عملیات پیچیده بین‌المللی، جایی که همهٔ ابزارهای قدرت و نفوذ به کار گرفته می‌شوند، رایج و متداول باقی خواهد ماند.

1. Black Swan

جغرافیای راهبرد امنیت ملی

در اصطلاحات جغرافیایی، چهار منطقه به‌عنوان مناطق مهم همراه با مفاهیمی ضمنی در مورد امنیت فرانسه و اروپا در نظر گرفته می‌شوند:

- قوس بحران از آتلانتیک تا اقیانوس هند، از طریق ترکیبی از بی‌ثباتی، منابع متعدد خشونت بین‌دولتی و غیردولتی، چشم‌انداز تکثیر تسلیحات و تمرکز منابع انرژی، برخلاف سابقهٔ روابط جدید و آشفته میان نقاط بحرانی منطقه مشخص می‌شود؛
- بخشی از قارهٔ آفریقا که زیر صحرای بزرگ است و مشکلات فعلی توسعه در آنجا به‌طور روزافزون تحت‌الشعاع مجموعه‌ای از موارد زیر قرار می‌گیرد: ناکامی گستردهٔ دولت، تقلا برای تهیهٔ مواد خام برای درگیر کردن بازیگران جدید، گسترش خارج از کنترل شهرها و عواقب تغییر و تحولات جوی؛
- وضعیت بخش شرقی قارهٔ اروپا و ادامهٔ جستجوی ثبات در کشورهای بالکان، و همچنین پیامدهای تحولات داخلی روسیه و تأیید نقش سیاسی، راهبردی و اقتصادی این کشور در اوراسیا، با تأثیرات پی‌درپی بر همسایگان اروپایی؛
- دورنمای جنگ بزرگی در آسیا و نقش کلیدی آن در اقتصاد جهانی هنوز با پیدایش نهادهای فعال منطقه‌ای برای آرام کردن و خنثی نمودن عوامل تنش‌های راهبردی در آسیای شرقی و جنوبی مطابقت پیدا نکرده‌اند. مرکز ثقل راهبردی جهان در حال تغییر مکان به سوی آسیاست. هرگونه جنگی در این منطقه، پیامدهای گسترده‌ای برای پیشرفت و امنیت ما خواهد داشت.

بلندپروازی اروپایی

سند، امیدها و ناامیدی‌هایی را که زاییدهٔ ساختار اروپایی است، توصیف می‌کند. هرچند موانع نادیده گرفته نمی‌شوند، اما حمایت آشکار، به نفع بلندپروازی اروپایی ابراز می‌شود؛ اقدامات معینی پیشنهاد داده می‌شوند که به مباحث دفاع، امنیت مدنی، امنیت عرضه انرژی، صنعت و تربیت منابع انسانی می‌پردازند.

این سند آشکارا در راستای چهارچوب کلی سند اروپایی در زمینهٔ دفاع و امنیت است. سیاست دفاعی و امنیتی اروپا از آغاز خارج از مواد و شروط معاهده بنا شده است. این سیاست نتیجهٔ همکاری بین‌دولتی در داخل شورای اتحادیه اروپاست.

سند فرانسوی اظهار می‌دارد که سیاست دفاعی اروپا یک ضرورت است. اتحادیه اروپا چاره‌ای ندارد جز اینکه مسئولیت‌های راهبردی بیشتری را به عهده بگیرد. موضوعات اصلی اروپایی در سند، موارد زیر هستند:

۱. اولویت توانایی‌ها و مدیریت بحران

- ایجاد قابلیت مداخلهٔ شصت هزار سرباز به‌طور تدریجی و مؤثر که همراه با بخش‌های دریایی و هوایی لازم، به مدت یک سال در محیطی دوردست قابل استقرار باشند؛
- آمادگی جهت برنامه‌ریزی دو یا سه عملیات حفظ صلح یا اجرای صلح به‌طور همزمان و استقرار آنها برای مدتی قابل توجه و چندین عملیات مدنی کوچک‌تر در عرصه‌های جداگانه؛
- جبران نقطه ضعف‌های موجود در قابلیت مداخله در عرصه‌های دور، به‌خصوص از طریق تقسیم دارایی‌های کشورهای متعدد اروپایی، همانند:
  - هواپیمای حمل‌ونقل تاکتیکی و راهبردی (M ۴۰۰ و ایجاد یک فرماندهی حمل‌ونقل هوایی نظامی اروپایی)؛
  - سوخت‌گیری به هنگام پرواز (مثال: هواپیمای چندمنظوره ایرباس)؛
  - قابلیت جابه‌جایی هوایی مانند هلیکوپترها (تقویت و تقسیم امکانات اروپایی بر پایه همکاری فرانسه ـ انگلیس و فرانسه ـ آلمان)؛
  - قابلیت هوایی ـ دریایی (اتحادیه شرکت حمل‌ونقل هوایی، پایگاه هوایی، یگان هوایی در پرواز و وسایل حمل‌ونقل برای اسکورت ضروری).
- اجرای فعال‌تر قابلیت‌های مدیریت بحران مدنی: اتحادیه اروپا باید برای روبه‌رو شدن با تقاضای در حال رشد، منابع انسانی لازم را داشته باشد: پلیس، ژاندارم‌ها، قضات و وکلا؛
- افزایش چشمگیر قابلیت پیش‌بینی و تحلیل از طریق ائتلاف بزرگ‌تری از عملیات حفاظت از اطلاعات؛
- تأکید بر افزایش نقش نیروهای ذخیره، به‌طوری‌که سهم مهم‌تر و بیشتری را در مدیریت بحران بر عهده بگیرند؛
- تقویت قابل توجه در قابلیت فرماندهی و برنامه‌ریزی اروپایی. اتحادیه اروپا باید قابلیت برنامه‌ریزی راهبردی مستمر و مستقل اروپایی را داشته باشد. تعداد رو به رشد مداخلات خارجی اتحادیه اروپا نیز نیازمند قابلیت فرماندهی و برنامه‌ریزی اجرایی نظامی بیشتری است؛
- اقدامات لازم به‌گونه‌ای که مأموریت‌های مدنی و نظامی توسط اتحادیه اروپا که تحت مدیریت راهبردی واحدی در بروکسل است، انجام شود؛
- اصلاح آیین‌های بودجه‌ای برای عملیات خارج از اتحادیه اروپا. در درازمدت، مفهوم «کمک یا پرداخت» از طریق اصل وحدت مالی در میان کشورهای عضو جایگزین می‌گردد. فرانسه نیز بودجهٔ قابل توجه برای سیاست امنیتی و خارجی مشترک را مورد تأیید قرار می‌دهد.

۲. تقویت واکنش اروپایی در آموزش پرسنل نظامی و غیرنظامی

پیچیدگی عملیات مدیریت بحران به این معناست که پرسنل نظامی و غیرنظامی کشورهای اتحادیه اروپا نیازمند تعلیم و آموزش مشترک هستند. فرانسه از موارد زیر حمایت می‌کند:

- تداوم آموزش مقدماتی و در حال پیشرفت با ماهیت عمومی و تخصصی (برای مثال، دانشکده خلبانی هلیکوپتر فرانسوی ـ آلمانی و آموزش پیشرفته خلبانی جت اروپا)؛
- ایجاد برنامهٔ آموزشی و تبادل نیرو برای امنیت و دفاع؛
- ایجاد مرکز دائمی آموزش مدیریت بحران اروپایی.

۳. ارتقای صنعت منطقی و رقابتی اروپایی

سند اشاره می‌کند که تسلط تمام قابلیت‌های تکنولوژیکی در سطح ملی دیگر امکان‌پذیر نیست. هرچند فرانسه باید قابلیت ملی خود را حفظ کند، اما لازم است قدرت سیاسی و راهبردی ملت را در تعداد محدودی از بخش‌ها مانند: بازدارندگی هسته‌ای، موشک‌های بالستیک، زیردریایی‌های حمله هسته‌ای و امنیت نظام اطلاعاتی تضمین نماید.

فرانسه معتقد است که چهارچوب اروپایی باید در مورد سایر تکنولوژی‌ها و قابلیت‌هایی که احتمال دارد مورد نیاز واقع شوند، ممتاز باشد. این مسئله در مورد هواپیمای جنگنده، موشک‌های کروز، ماهواره‌ها، قطعات الکترونیکی و غیره مصداق دارد. سیاست تهیه و تدارک باید درهای خرید از بازار جهانی را نیز بگشاید.

برانگیختن همکاری صنعتی در اروپا، به‌طور خاص بیانگر مفاهیم ذیل است:

- اتخاذ تحلیلی مشترک از درخواست‌های نظامی؛
- تقویت اقدام آژانس دفاعی اروپا؛
- تعریف قوانین مشترک برای تدارک دفاعی؛

۴. شکل‌گیری اتحادیه اروپا به‌عنوان بازیگری مؤثر در حفاظت از شهروندان خود

- تقویت همکاری بر ضد تروریسم و جرائم سازمان‌یافته؛
- توسعه محافظت مدنی اروپایی: فرانسه از ایجاد یک مرکز اجرایی اروپایی برای حفاظت مدنی دفاع خواهد کرد. این کشور، توسعهٔ تدریجی قابلیت‌های عملیاتی اروپا در زمینه حفاظت اجتماعی را پیشنهاد خواهد داد. فرانسه همچنین، تأسیس دانشکده اروپایی برای امنیت مدنی را تشویق می‌کند؛
- تقویت همکاری عملیاتی در داخل اتحادیه اروپا بر ضد جنگ سایبری؛
- تقویت مدیریت یکپارچه همکاری عملیاتی در مرزهای اتحادیه اروپا؛
- تقویت هماهنگی بین‌دولتی برای امنیت منابع راهبردی.

نوسازی روابط فراآتلانتیکی

از زمان آغاز روابط فراآتلانتیکی تاکنون پیمان آتلانتیک شمالی روابط میان آمریکای شمالی و اروپا را شکل داده است. این ارتباط، نقش محوری را در امنیت اروپا بازی کرده و برای امنیت فرانسه بسیار مهم بوده است. سند، اصولی را برای مشارکت راهبردی نوسازی‌شده میان اروپا و ایالات متحده آمریکا مشخص می‌کند.

اتحادیه اروپا و ناتو، سازمان‌های مکمل یکدیگر هستند

سند یادآوری می‌کند که رقابتی میان ناتو و اتحادیه اروپا در زمینهٔ دفاع و امنیت وجود ندارد. سند وسوسه مکرر برای مشخص کردن تقسیم سخت و انعطاف‌ناپذیر وظایف میان این دو سازمان را رد می‌کند. در عصر جهانی شدن، پایه‌های امنیت به شکلی است که هر سازمانی بتواند نقش خود را با روش‌های مخصوص خویش و امکانات متعلق به خود ایفا نماید.

اتحادیه اروپا و ناتو روند تکاملی یکدیگر را ادامه خواهند داد و بر پایه ارزش هر یک از این دو سازمان رونق می‌یابند:

- **ناتو سازمانی برای دفاع دسته‌جمعی است که آمریکای شمالی و اروپا را متحد می‌سازد، به‌خصوص زمانی که با خطر تهاجمی بزرگی مواجه شوند. علاوه بر آن، پیمان باید نسبت به تهدیدات جدید و متنوعی که متحدان با آنها روبه‌رو می‌شوند، واکنش نشان دهد.**
- **توانایی بسیج طیف کاملی از ابزارهای مدیریت بحران اتحادیه اروپا در نوع خود بی‌نظیر است: ابزارهای نظامی، بشردوستانه، دیپلماتیک و مالی برای خدمت به سیاست امنیتی و خارجی مشترک. اتحادیه اروپا نباید به‌عنوان آژانس غیرنظامی ناتو در نظر گرفته شود. اتحادیه اروپا، یک شرکت‌کنندهٔ تمام‌عیار و مجرب در مدیریت بحران است.**

ناتو باید با تغییرات راهبردی بین‌المللی سازگاری پیدا کند

سند یادآوری می‌کند که از زمان انتشار سند قبلی در سال ۱۹۹۴ تاکنون، ناتو به‌طور قابل توجهی تغییر کرده است: بعد از توسعهٔ ناتو به ۲۶ و به زودی به ۲۸ یا ۲۹ عضو، این سازمان، عملیات چندملیتی را آرایش داده است و مشارکت‌های خود را با کشورهای دیگر در مناطق بی‌شمار دنیا توسعه داده و تغییر شکل برای سازگاری با اشکال جدیدی از منازعات را آغاز کرده است. این تغییر شکل موجب بروز شکل برای سازگاری با اشکال جدیدی از منازعات را آغاز کرده است. این تغییر شکل موجب بروز شکل برای سازگاری با اشکال جدیدی از منازعات را آغاز کرده است. این تغییر شکل موجب بروز نیاز برای انجام این عملیات شده است.

سند پیشنهاد می‌کند که مباحث مربوط به نوسازی ناتو از طریق سه هدف عمده هدایت شوند:

• رسیدن به یک ارزیابی مشترک از تهدیدات جدید تا در مأموریت پیمان ناتو به‌حساب آورده شود؛

• تقسیم مسئولیت بهتر میان آمریکایی‌ها و اروپایی‌ها؛

• تأکید بر خردگرایی در برنامه‌ریزی و ساختارهای فرماندهی؛

شصتمین سالگرد اجلاس سران پیمان آتلانتیک شمالی که در استراسبورگ و کهل در آوریل ۲۰۰ برگزار می‌شود، فرصتی خواهد بود تا به این مباحث پرداخته شود.

تحول در روابط ناتو ـ فرانسه

سند یادآوری می‌کند که در حال حاضر آگاهی نادرستی از موقعیت فرانسه در ناتو وجود دارد. سند اظهار می‌دارد که فرانسه از زمانی که ناتو پایه‌گذاری شد، عضو آن بوده و هرگز به عضویت خود خاتمه نداده است.

در سال ۱۹۶۶، فرانسه فقط از ساختار نظامی یکپارچهٔ ناتو کناره‌گیری کرد بدون اینکه تغییری در جایگاه خود به‌عنوان یک عضو تمام‌عیار شورای آتلانتیک شمالی ایجاد کند. این شورا بدنهٔ تصمیم‌گیری ناتو است، جایی که همهٔ تصمیمات از طریق اجماع گرفته می‌شوند. صدا و رأی فرانسه همیشه در داخل پیمان ناتو حضور داشته است.

از سال ۱۹۹۴ تاکنون، حضور فرانسه در کلیه ساختارهای یکپارچهٔ ناتو افزایش یافته است. این حضور از سال ۱۹۹۵ از طریق اتخاذ تصمیم برای شرکت در جلسات وزرای دفاع ناتو و کمیته نظامی به‌عنوان عضوی تمام‌عیار که به‌صورت ناظر شرکت کرده بود، نمونه و سرمشق قرار گرفت. امروزه فرانسه تنها در دو قسمت اصلی ناتو حضور ندارد: کمیته برنامه‌ریزی دفاعی و گروه برنامه‌ریزی هسته‌ای. حدود صد افسر فرانسوی با موقعیتی خاص در ساختارهای فرماندهی پیمان ناتو به مأموریت فرستاده می‌شوند.

تعهد نظامی فرانسه در عملیات تحت رهبری ناتو قابل توجه است. بیش از چهار هزار پرسنل نظامی فرانسوی در عملیات تحت رهبری ناتو حضور دارند؛ عملیات کوزوو هم‌اکنون تحت فرماندهی یک ژنرال فرانسوی است و در ژوئیه ۲۰۰۸ بیش از هفت هزار سرباز به‌عنوان بخشی از نیروی واکنش ناتو[1]، علاوه بر قابلیت‌های هوایی، دریایی و فرماندهی در حالت آماده‌باش خواهند بود.

چهل سال پس از عقب‌نشینی فرانسه از ساختار منسجم نظامی ناتو، با توجه به تحول اوضاع اروپا، ماهیت

1. NATO Response Force (NRF)

تهدیدات و دگرگونی‌هایی که داخل ناتو رخ داده است، نه مباحث مربوط به اصول استقلال بلکه موضوع جابه‌جایی نهادی این اصول در داخل اتحادیه، نیازمند بازبینی می‌باشد.

سند:

- تأکید می‌کند که وضعیت در اروپا به‌طور عمیقی از سال ۱۹۶۶ تغییر کرده است؛ ۲۱ عضو ناتو اعضای اتحادیه اروپا هستند و تعهداتی را به همراه فرانسه و به نفع دفاع اروپایی بر عهده گرفته‌اند؛
- عزم ما را به نفع اروپای متحد و ثبات قدم در حوزهٔ دفاعی تصریح می‌کند؛
- در نظر می‌گیرد که موقعیت‌یابی کنونی فرانسه، واضح و روشن نیست و باید در جهت تقویت اهداف اروپایی ما، همزمان با پیشرفت سیاست دفاعی و امنیتی اروپا تغییر نماید؛
- در نظر می‌گیرد که برقراری روابط حسنهٔ جدید با ساختار فرماندهی ناتو باید مادامی که اصول بنیادین دفاعی ما را محترم می‌شمارد، صورت گیرد که عبارتند از:
  - حفظ آزادی کامل در اظهارنظر در مورد برخی از مراجع قدرت سیاسی فرانسوی؛
- این امر از اولویتی ناشی می‌شود که در سند به اطلاعات و قابلیت‌های مسلم دفاعی (بازدارندگی، موشک‌های کروز و سیستم اعلام خطر) که قدرت راهبردی ما را تقویت می‌کنند، داده شده است؛
- مشارکت کامل فرانسه در ناتو مستلزم کمک خودکار بخشی از ملت ما به مداخلات نظامی نیست (تصمیمات در پیمان ناتو از طریق اجماع گرفته می‌شوند)؛
  - استقلال کامل هسته‌ای فرانسه هم بر اساس قابلیت و هم بر پایه راهبرد؛
  - آزادی عمل نیروهای نظامی ما: هیچ نیروی نظامی فرانسوی به‌طور ثابت به‌خصوص در زمان صلح تحت فرماندهی ناتو قرار نخواهد گرفت.

سازمان ملل در موقعیتی مرکزی

امروز تهدیدات و خطرات طبیعی در بعدی جهانی رخ داده‌اند: جنگ، تکثیر تسلیحات، تروریسم، بیماری همه‌گیر، جرائم سازمان‌یافته و بلایای طبیعی دارای برد وسیع.

با چنین تهدیداتی باید از طریق یک نظام امنیتی قانونی و مؤثر بین‌المللی مقابله شود. بنابراین، فرانسه معتقد است که ضروری است نهادهای بین‌المللی تقویت شوند تا به نفع صلح و امنیت بین‌المللی عمل کنند. در نتیجه سند:

- اولویت را به تقویت چندجانبه‌گرایی، برخلاف وسوسه‌های یک‌جانبه‌گرا می‌دهد تا اصل بنیادین امنیت و همکاری بین‌المللی باقی بماند.

- مجدداً نقش محوری سازمان ملل و نهادهای آن را تأیید می‌کند: اجازه استفاده از نیرو از سوی شورای امنیت یک قانون است و باید قانونی باشد.
- موافق انجام اصلاحات در شورای امنیت به‌خصوص افزایش تعداد اعضای دائم و غیردائم است. فرانسه از آلمان، ژاپن، هند و برزیل و نمایندگی خوب و منصفانه آفریقا به‌عنوان اعضای دائم شورای امنیت حمایت می‌نماید.
- پیشنهادات مشخصی را در مورد مسئولیت امکانات و منابع انسانی در رابطه با جنگ بر ضد تکثیر تسلیحات و به نفع خلع سلاح مطرح می‌کند.
- از سازمان‌های امنیتی منطقه‌ای که می‌توانند تکمیل‌کننده سازمان ملل، به نفع حفظ صلح، در عملیات‌های خلع سلاح، جنگ بر ضد تروریسم، امنیت اجتماعی و پیشگیری از منازعه باشند، حمایت می‌کند.
- حمایت فرانسه را از قانون بشردوستانه، دادگاه جرائم بین‌المللی و توسعه حقوق بشر تأیید می‌کند.
- یادآوری می‌کند که جامعهٔ بین‌المللی به‌عنوان یک کلیت «مسئولیتی نسبت به حفاظت»[1] دارد.
- حامی محدودیت گروه‌های خاصی از تسلیحات (ممنوع کردن مین‌های ضد نفر و مهمات بمب خوشه‌ای) است.
- بلندپروازی اتحادیه اروپا در حمایت از موقعیت خود به‌عنوان بازیگری کلیدی در حکومت جهانی را مجدداً تأیید می‌نماید.

چهارچوب راهبرد امنیت ملی

هدف راهبرد امنیت ملی، حل‌وفصل کردن خطرات و تهدیداتی است که زندگی ملت را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

اولین هدف راهبرد امنیت ملی، دفاع از جمعیت و سرزمین فرانسه است. دومین هدف، کمک به امنیت بین‌المللی و اروپایی است. سوم، دفاع از ارزش‌های پیمان حکومت جمهوری است که فرانسوی‌ها و دولت آنها را به هم پیوند می‌دهد: اصول دموکراسی، ازجمله آزادی‌های فردی و جمعی، احترام به شأن انسانی، وحدت و عدالت.

تحقق اهداف از طریق موارد ذیل صورت می‌گیرد:

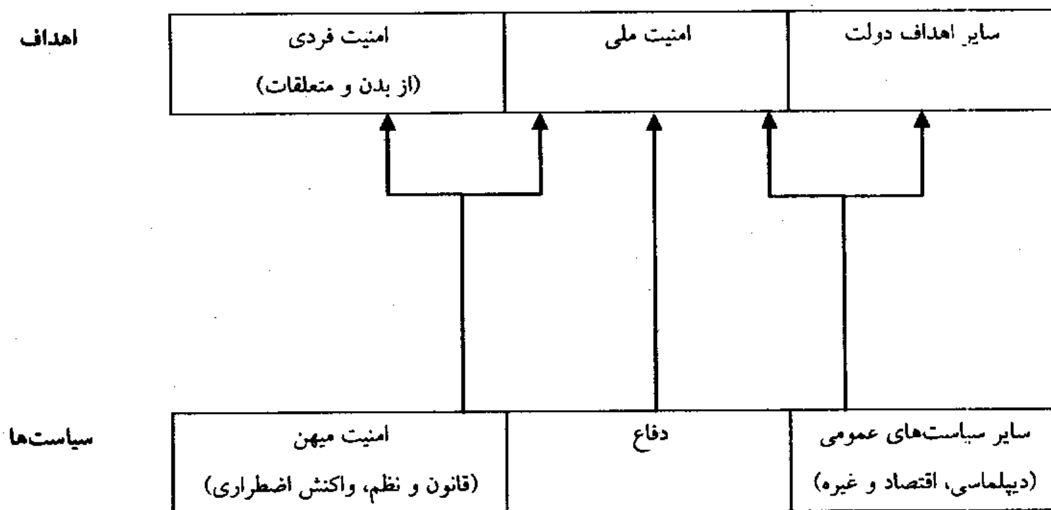
- سیاست دفاعی. سیاست دفاعی باید تضمین‌کننده امنیت ملت در مقابل خطر تهاجم مسلحانه، تعهدات دفاعی بین‌المللی، کمک فرانسه به امنیت و صلح بین‌المللی، مشارکت در حفاظت از مردم در خاک فرانسه و خارج از آن در حمایت از سازمان‌های امنیتی داخلی و مدنی باشد.
- سیاست امنیت داخلی، در موضوعاتی غیر از امنیت روزانه افراد و دارایی‌های آنها و سیاست امنیت مدنی.

1. Responsibility to Protect

این سیاست‌ها به‌عنوان بخشی از امنیت ملی باید براساس مبنایی ثابت، حفاظت از جمعیت، عملکرد نهادهای دولتی فرانسه و نگهداری از میزان متوسط و معمول زندگی در کشور در دوران بحران را تضمین نمایند و از منافع امنیتی ملت بر ضد تهدیدات غیرنظامی دفاع کنند.

- سایر سیاست‌های عمومی و اول از همه دیپلماسی و سیاست اقتصادی تا جایی که آنها به‌طور مستقیم به امنیت ملی کمک می‌کنند.

تفاوت طبیعی که بین تهدیدات امنیتی وجود دارد، از نیت خصمانه و وقایع غیرعمدی، مانند بلایای طبیعی ناشی می‌شود، اما نیاز به پیش‌بینی، برنامه‌ریزی پیشرفته، آمادگی و اقدام به‌موقع در تمام مواردی که به‌عنوان مثال ذکر شدند، یکسان است.

پنج کارکرد راهبردی

پنج کارکرد راهبردی در ترکیب با یکدیگر به ما کمک می‌کنند تا روی هم رفته به امنیت ملی دست یابیم:

۱. دانش و آینده‌نگری؛

۲. پیشگیری؛

۳. بازدارندگی؛

۴. محافظت؛

۵. مداخله.

همبستگی و ارزش این کارکردها با شرایط تغییر می‌کنند و لذا لازم است این موارد به‌طور مرتب مورد بازنگری قرار گیرند. از این‌رو این «سند» هر چهار سال یک بار مجدداً مورد بازنگری قرار خواهد گرفت.

۱. دانش و آینده‌نگری

اگر محور اصلی سند در سال ۱۹۷۲ بازدارندگی بود، این محور در سال ۱۹۹۴ برآورد قدرت بود (که در سند جدید به‌منظور شفافیت بیشتر «مداخله» نامیده شده است). در سند دفاع و امنیت ملی سال ۲۰۰۸، «دانش و آینده‌نگری» ـ یا آنچه می‌توان آن را «امنیت دانش‌محور» نامید ـ نه فقط به‌عنوان یک کارکرد راهبردی خوداتکا شناخته شده است، بلکه در ادارهٔ نوینِ امور در مرکزیت امر قرار دارد. این پیامدِ منطقی ناپایداری‌ها و بی‌ثباتی اوضاع راهبردی جهانی در آیندهٔ نزدیک است. شهروندان حق دارند از دولت توقع داشته باشند که تحولات و چالش‌های بین‌المللی را به خوبی و به قوت درک کند و به‌دنبال آن آمادهٔ دفاع باشد و تمهیداتی نیز برای تأمین امنیت ملی بیندیشد. امکانات بالقوه‌ای که در امنیت دانش محور نهفته است، تمام کارکردهای راهبردی دیگر را مورد پشتیبانی قرار می‌دهد. دانش و آینده‌نگری پنج حوزهٔ اصلی را تحت پوشش قرار می‌دهند: اطلاعات، شناخت حوزه‌های عملیات، عملکرد دیپلماتیک، تحلیل رویه‌های آینده (پویش افقی) و مدیریت اطلاعات.

در نتیجه یک سری از اقدامات انجام می‌گیرد. به‌لحاظ تشکیلاتی: تأسیس یک شورای ملی اطلاعات تحت نظارت رئیس‌جمهور؛ انتصاب یک فرد هماهنگ‌کنندهٔ اطلاعات ملی که به رئیس‌جمهور گزارش دهد؛ تهیهٔ لایحه‌ای در رابطه با فعالیت‌های اطلاعات محور؛ پشتیبانی از محرمانه ماندن فعالیت‌های دفاعی و امنیتی و همچنین کارکنان بخش اطلاعات؛ بهینه‌سازی شبکهٔ دیپلماتیک در جهت بهبود تشریک اطلاعات بین تمام ادارات دولتی؛ هماهنگ‌سازی فعالیت‌های پویش افقی داخل کشور بر مبنای محوری میان‌سازمانی. از لحاظ منابع انسانی نیز روش‌های شغلی مرتبط با فعالیت‌های اطلاعاتی بهبود خواهند یافت و یک آکادمی اطلاعات تأسیس خواهد شد؛ متخصصان بیشتری (خصوصاً مهندسان، متخصصان کامپیوتر، تحلیلگران تصاویر، متخصصین زبان) به کار گرفته خواهند شد و فراگیری تخصص حوزه‌ای بهبود خواهد یافت. به‌لحاظ فنی هم برنامه‌های مرتبط با فضا افزایش چشمگیری خواهند یافت و بودجهٔ مربوطه نیز دوبرابر خواهد شد.

توانایی‌های فنی آژانس‌های اطلاعاتی همگام با تکنولوژی‌های اطلاعات و ارتباطات افزایش خواهد یافت و توانایی‌های تصویربرداری هوایی و استراق سمع با تأکید ویژه‌ای بر «یوای‌وی»[1]ها بیشتر خواهد شد.

۲. پیشگیری

هدف از پیشگیری جلوگیری از ظهور یا وخامت شرایطی است که امنیت ملی ما را تهدید می‌کند. یک راهبرد

1. UAV

پیشگیرانهٔ کارآمد بر طیف گسترده‌ای از ابزارها تکیه خواهد داشت: ابزار دیپلماتیک، اقتصادی، حقوقی و فرهنگی که در سطوح ملی و بین‌المللی با هم ترکیب و هماهنگ شده باشند. در عصر جهانی شدن چنین رویکرد جمعی و منسجمی جزء ضروریات است.

در این حوزه سیاست فرانسه شامل موارد زیر می‌شود:

- به‌وجود آوردن یک سیستم اطلاع‌رسانی فوری و نظارت میان‌سازمانی برای مواجهه با کشمکش‌های جدی محلی و سوانح احتمالی ناخواسته؛
- تخصیص بیشتر تلاش‌ها در حوزه‌های راهبردی مورد توجه ما؛ به‌روزرسانی رویکرد فرانسه به موافقتنامه‌های دفاعی با شرکای خارجی و با پارلمان دست‌اندرکار در حلقهٔ اطلاعاتی؛ رویکردی جامع و کامل به مشارکت دفاعی و امنیتی؛ افزایش مشارکت‌ها در جهت بهبود توانایی‌های آتی حفظ صلح در آفریقا تحت حفاظت و حمایت اتحادیهٔ آفریقا؛
- ترکیب‌بندی مجدد نقاط توقف ما که دو پایگاه آن در آفریقا قرار دارد و هر کدام در یکی از کرانه‌های سواحل اقیانوس اطلس و اقیانوس هند در قاره آفریقا واقع شده‌اند. در خلیج نیز حضور ما افزایش خواهد یافت، خصوصاً در ابوظبی؛
- برای مبارزه با قاچاق در خارج از قلمروی ملی و اروپایی، با استفاده از دو روش نظامی و غیرنظامی، ابزار فنی جدیدی در جهت ردیابی چنین جریان‌هایی در داخل و در خارج مرزهای اتحادیهٔ اروپا مورد استفاده قرار خواهد گرفت؛
- نظارت بر تسلیحات و مبارزهٔ با تکثیر آنها از طریق تقویت توانایی‌های نظامی و غیرنظامی مربوطه، ازجمله روش‌های کشف و خنثی‌سازی. این توانایی‌ها بخشی از «پیمان‌های عملیاتی» نیروهای ما خواهند بود؛
- پیشگیری از به وجود آمدن بحران‌های ناخواسته، همچنین از طریق پایه ارتقای یک سازمان امنیت بهداشتی اضطراری در اروپا و اجرا و پیاده‌سازی مادهٔ وحدتِ معاهده در صورت بروز حوادث طبیعی؛
- به‌کار گرفتن پیشگیرانهٔ سرمایه‌های نظامی و غیرنظامی.

۴. بازدارندگی هسته‌ای

بازدارندهٔ هسته‌ای ما همچنان از استقلال کامل برخوردار خواهد بود و قابلیت‌های آن نیز در اختیار رئیس‌جمهور قرار خواهد داشت. نیروهای هسته‌ای دو جزء کاملاً منفک و مکمّل خواهند داشت و همچنین از محیطی پشتیبان برخوردار خواهند بود که به آنها امکان می‌دهد تا عملیات را با استقلال و امنیت انجام دهند. فرانسه این توانایی‌ها

را با گذشت زمان همواره حفظ خواهد نمود.

در نتیجه:

- ناوگان زیردریایی بالستیک هسته‌ای از سال ۲۰۱۰ به بعد، به موشک بالستیک بین‌قاره‌ای «ام ۵۱» که در نسل جدید «اس‌اس‌بی‌ان»[1]های ما به کار برده می‌شوند، مجهز خواهد بود؛
- بخش هوایی از سال ۲۰۰۹ به بعد به موشک هدایت‌شوندهٔ ای‌اس‌ام‌پی[2] که در هواپیمای «میراژ ۲۰۰۰ ان کا ۳[3]» و «رافال» استفاده می‌شود، مجهز خواهد بود؛ این هواپیما در فرانسه مستقر است و به ناوبر مجهز می‌باشد. تعداد هواپیماهای هسته‌ای زمینی نیز از شصت عدد به چهل عدد کاهش خواهد یافت؛
- برنامهٔ شبیه‌سازی که خصوصاً در تسهیلات مربوطه در حوزهٔ لیزرها (ال‌ام‌جی)[4] قرار دارد و همچنین تجزیه‌وتحلیل با اشعهٔ ایکس و اَبرشماره‌گرها اعتبار کلاهک‌های هسته‌ای ما را متضمن می‌سازند؛
- حفظ قابلیت‌های موشک‌های ملی و زیردریایی‌ها و پیشرفت در برد و دقت موشک‌ها تا افق سال ۲۰۲۵؛
- مدرنیزه شدن همه‌جانبهٔ محیط پشتیبان به‌منظور ارتقای توانایی‌های هسته‌ای، خصوصاً به‌لحاظ ارتباطاتی.

خلع سلاح هسته‌ای: برنامهٔ نظامی فرانسه

اهداف راهبرد امنیت ملی

- تصویب جهانی پیمان فراگیر منع آزمایش‌های هسته‌ای (سی‌تی‌بی‌تی)[5]، چین و ایالات متحده آمریکا این معاهده را در سال ۱۹۹۶ امضا کردند، اما هنوز آن را به تصویب نرسانده‌اند؛
- تعهد تمام قدرت‌های هسته‌ای برای از بین بردن میادین آزمایش هسته‌ای، به شکلی شفاف و در معرض دید جامعهٔ بین‌المللی. فرانسه تسهیلات خود را در موروروا[6] از بین برده است؛ اما میادین آزمایش هسته‌ای دیگر قدرت‌ها هنوز تعطیل نشده است؛
- شروع فوری مذاکرات برای انعقاد پیمان قطع مواد شکاف‌پذیر (اف‌ام‌سی‌تی)[7]؛
- ضرب‌الاجلی فوری برای متوقف‌سازی تولید مواد شکاف‌پذیر. فرانسه تولید چنین موادی را متوقف ساخته است؛
- اتخاذ اقدامات شفاف‌سازانه توسط پنج قدرت هسته‌ای مورد تأیید ان‌پی‌تی؛
- آغاز مذاکرات برای پیمانی که ذیل آن تمام موشک‌های کوتاه‌برد و میان‌برد زمین به زمین غیرمجاز اعلام شوند؛
- تبعیت تمام کشورها از کردارنامه لاهه (اچ‌سی‌او‌سی)[8] در راستای مبارزه با گسترش موشک‌های بالستیک، و همچنین متعهد شدن برای اجرای آن.

---

1. SSBN
2. ASMP
3. NK3
4. LMJ
5. The Comprehensive Test Ban Treaty (CTBT)
6. Mururoa
7. Fissile Material Cut-off Treaty (FMCT)
8. The Hague Code of Conduct (HCOC)

سیاست هسته‌ای ما سرمایه‌ای کافی و کامل خواهد ماند. فرانسه یک برنامهٔ عملکرد خلع سلاح هسته‌ای را پیشنهاد د ده است.

۴. محافظت

نظر به وضعیت تهدیدآمیز موجود، محافظت از مردم و سرزمین فرانسه مستلزم بازنگری اساسی است. در این راستا اولویت‌های زیر، بخشی از یک رویکرد جامع برای مبارزه با تمام خطرات هستند:

- مأموریت دائمیِ نظارت و کنترل دقیق کشور فرانسه و رویکردهای آن. طبیعتاً این موضوع توانمندی‌های دریایی، زمینی و هوایی را دربر می‌گیرد و همچنین قابلیت‌های نظارت بر فضا را هم شامل می‌شود؛
- یکپارچه کردن انعطاف‌پذیری همگانی به‌عنوان هدفی اصلی؛
- کاهش ضعف‌ها یا نقصان‌های قابلیتی فعلی فرانسه در مواجهه با خطرات غیرمعمول. این موضوع مستلزم تلاشی چشمگیر در زمینهٔ شناسایی، تجزیه‌وتحلیل و واکنش نشان دادن در مقابله با تهدیدهای «سی‌بی‌آران»[1] می‌باشد؛
- ایجاد توانمندی مبتنی بر واکنش سریع دولت در برابر تهدیدهای بزرگ. این کار مستلزم اتخاذ رویکردهای تازه‌ای در زمینهٔ هماهنگ‌سازی و مدیریت توانمندی‌های نظامی و غیرنظامی است. یک مرکز مدیریت بحران سیاسی رده بالا نیز تأسیس خواهد شد؛
- دفاع سایبری دقیق و عمیق، شامل حفاظت داخلی سیستم‌ها، نظارت دائمی بر شبکه‌های حیاتی و واکنش سریع در رویارویی با حملات. یک سازمان دفاع سایبری نیز دایر خواهد شد؛
- ایجاد و به‌کارگیری توانمندی شناسایی و هشدار زودهنگام در مواجهه با موشک‌های بالستیک با استفاده از رادار ماورای افق زمینی و امکانات فضایی (تا سال ۲۰۲۰)؛
- مدرنیزه کردن سیستم اطلاع‌رسانی و هشداردهی به مردم؛
- تدارک منظم و روشمند ارتباطات عمومی به‌عنوان بخش لاینفکی از برنامه‌ریزی و مدیریت؛
- مدرنیزه کردن سیستم برنامه‌ریزی و مدیریت عملیاتی در سطوح ملی (وزارت کشور) و منطقه‌ای، با واسطه‌های قوی همراه با کشورهای اروپایی همسایه؛
- تمرین نظام‌مند و همه‌جانبهٔ افراد مختلفی که درگیر بحران‌های بزرگ هستند؛

---

1. Chemical, Biological, Radiological and Nuclear Threats (CBRN)

- تنظیم یک «قرارداد عملیاتی» با حدود ده هزار سرباز به‌عنوان کمک نظامی با هدف پشتیبانی از اقدامات مدیریت بحرانیِ مقامات کشوری، در صورت بروز حوادث مهم.

۵. مداخله

مداخله خارجی مهم‌ترین عامل بازدارنده برای سازمان نیروهای مسلح ما می‌باشد. افزون بر این، سرمایه‌های غیرنظامی نقش فزاینده‌ای در عملیات خارجی ایفا می‌کنند که آن هم باید به‌عنوان یک عامل در نظر گرفته شود. فرانسه در چهارچوب راهبردی گسترده از نیروهای خود تعهد خواهد گرفت که این تعهد هم ملاحظات نظامی و هم ملاحظات غیرنظامی را دربر می‌گیرد.

خط‌مشی‌های حاکم بر تعهد نیروهای مسلح در خارج از کشور

- ماهیت جدی و اساسی خطری که امنیت ملی یا صلح و امنیت بین‌المللی را تهدید می‌کند؛
- در نظر گرفتن سایر اقدامات ممکن، قبل از متوسل شدن به نیروی مسلح، بدون تعصب نسبت به شرایط اضطراری که مستلزم دفاع قانونی یا مسئولیت برای حمایت باشد (آر ۲ پی)[1]؛
- پذیرش حکومت بین‌المللی قانون؛
- برآورد مطلق سیاسی توسط فرانسه، آزادی عمل و توانایی ارزیابی وضعیت به‌طور دائمی؛
- مشروعیت دموکراتیک شامل شفافیت اهداف دنبال‌شده و حمایت از دولت، که به‌ویژه توسط نمایندگان پارلمانی آن ابراز می‌گردد؛
- توانمندی فرانسه در جهت حفظ تعهد لازم، نظارت ملی بر نیروها و یک راهبرد سیاسی به‌منظور دستیابی به قطعنامه‌ای دائمی برای بحران‌ها؛
- تعریف دامنهٔ زمانی و مکانی تعهد، با برآورد دقیق هزینه‌ها.

در آیندهٔ نزدیک، عملیات تحت یکی از انواع زیر قرار خواهند گرفت:

- عملیات غیرنظامی، مثل امداد انسان‌دوستانه یا بازسازی مدنی. در خاک فرانسه، صرف‌نظر از اندک احتمال بروز جنگ اعلان‌شده، تمام عملیات ماهیت غیرنظامی خواهند داشت و تحت نظر مقامات غیرنظامی اجرا خواهند شد؛
- عملیات نظامی ـ مدنی، احتمالاً در خارج از کشور و در قالب ثبات‌بخشی یا بازسازی. به‌طور کلی،

1.The Responsibility to Protect (R2P)

نیروهای نظامی محیطی امن و ایمن را فراهم می‌کنند تا سازمان‌های غیرنظامی بتوانند از مقامات محلی پشتیبانی نمایند؛

- عملیات نظامی محض، که اکثراً به وضعیت سیاسی جدیدی منجر می‌شود و پیگیری اهداف غیرنظامی را ممکن می‌سازد. در مورد عملیات اجرای صلح نیز چنین است.

آنچه در اینجا تازگی دارد آن است که مفهوم کلی «عملیات» در مورد تمام اقدامات فرانسه به‌کار برده می‌شود؛ چه اقدامات ائتلافات یا اتحادهای نظامی، و چه اقدامات داخل یک عملیات غیرنظامی، مثل عملیات اتحادیهٔ اروپا. این مفهوم گسترده، توسعهٔ «تولید نیرو» را ممکن می‌سازد و به‌لحاظ نظامی در اجرای عملیات غیرنظامی، خصوصاً به پرسنل غیرنظامی و برای کسب سرمایه‌هایی که گردآوری آنها دشوارتر است، یاری می‌رساند.

هدف ما آن است که بتوانیم عملیات نظامی زیر را اجرا نماییم:

- عملیات «ویژه» بر مبنایی ملی یا در چهارچوبی محدود و چندجانبه، به‌عنوان مثال در جهت آزاد نمودن گروگان‌ها یا تعقیب تروریست‌ها؛
- عملیات سطح متوسط که در چهارچوبی ملی اجرا می‌شود، مثل تخلیهٔ اتباع از محیطی غیرمجاز، یا عملیات گزینشی هدف‌گیری‌شده و تلافی‌جویانه در مقابله با حملات مستقیم به منافع ما، بدون غفلت از احتمال کم اجرای عملیات برای دفاع از قلمرو کلان‌شهری یا خارج از کشور؛
- عملیات «مهم» در چهارچوبی دوجانبه یا چندجانبه و به‌منظور نیل به اهداف حافظ صلح یا برقراری مجدد صلح؛
- عمیات «اساسی» که ناگزیر به‌صورت اتحادی یا ائتلافی و با فاصله‌ای قابل توجه از قلمروی ملی ما صورت می‌گیرد.

فرانسه از نظر توانمندی‌های نظامی در جایگاهی خواهد بود که بتواند همزمان عملیات زیر را اجرا نماید:

- عملیاتی اساسی با ۳۰۰۰۰ سرباز که ظرف شش ماه به‌کار گرفته شوند و به مدت یک سال کار کنند؛
- نیروی ذخیرهٔ ۵۰۰۰ نفره که همواره آمادهٔ عملیات باشند؛
- حضور تا ۱۰۰۰۰ سرباز در خاک فرانسه برای رویارویی با وضعیت اضطراری ملی و دفاع از سازمان‌های غیرنظامی.

توانمندی‌های هوایی، استقرار هفتاد هواپیمای جنگی (پنج اسکادران) که قادر به اجرای عملیات مستمر و جدی با حمایت لجستیکی هستند را ممکن خواهد ساخت.

توانمندی‌های دریایی شامل گروه هوایی دریایی خواهد بود که تمام خدمهٔ هواپیماها، ناوهای محافظ همراه و زیردریایی‌های حملهٔ هسته‌ای را دربر می‌گیرد. فرانسه هیجده ناو محافظ خط اول را با چهار کشتی پایگاه نظارت

و هدایت (بی‌پی‌سی)[1]، به میدان عملیات خواهد فرستاد، تعداد این ناوها در حال حاضر فقط دو مورد است. این کشتی‌ها توانایی ما را برای اجرای عملیات دونهادی و فرماندهی عملیات مشترک، چه عملیات ملی، چه عملیات چند ملیتی، به میزان چشمگیری افزایش خواهند داد.

از نظر توانمندی‌های غیرنظامی، فرانسه مفهوم «ایجاد نیروی غیرنظامی» را به‌وجود خواهد آورد که به پیشرفت عملیات غیرنظامی و مدنی ـ نظامی کمک مهم‌تری خواهد نمود.

راهبرد نظامی جدید: آزادی عمل بیشتر برای فرانسه

افزایش آزادی عمل برای فرانسه، به‌گونه‌ای که توسط سند طرح‌ریزی شده، هدف اصلی راهبرد نظامی است.

این راهبرد نظامی، بخشی از راهبرد بزرگ‌تر امنیت ملی و دفاعی است که سایر سیاست‌های عمومی مانند امنیت میهنی، دیپلماسی و سیاست اقتصادی را شامل می‌شود.

پنج کارکرد راهبردی

راهبرد نظامی پنج کارکرد راهبردی را مشخص می‌کند: دانش و آینده‌نگری، پیشگیری، بازدارندگی، حفاظت و مداخله.

دو ویژگی بزرگ

فرانسه اگر قصد دارد به‌طور قاطعانه در موقعیت‌هایی که منافعش در معرض خطر است عمل کند باید از هدر رفتن دارایی‌های خود جلوگیری نماید. بنابراین، قابلیت‌های آن بر جهت‌های جغرافیایی که مهم‌ترین جهت‌ها پنداشته می‌شوند، تمرکز خواهند داشت.

همچنین، محیط بین‌المللی بی‌ثبات خواهد ماند و به این معناست که درگیری فرانسه در جنگ بین‌دولتی نمی‌تواند قابل قبول دانسته شود. احتمال وقوع جنگی بزرگ، زمانی که ساختار قدرت در پانزده سال بعد مطرح می‌شود، باید مورد توجه قرار گیرد.

مهم‌ترین محور راهبردی

برای فرانسه مهم‌ترین محور راهبردی، مناطق دارای خطر بالاست که از اقیانوس آتلانتیک تا دریای عمان و اقیانوس هند امتداد می‌یابد و احتمال دارد که به سمت آسیا نیز گسترش پیدا کند.

---

1. Batiment de Projection et de Commandement (BPC)

عوامل کلیدی

چندملیتی و قابلیت استفاده به‌صورت متقابل

اکثر عملیات نظامی ما انتظار می‌رود که در چهارچوبی چندملیتی اتفاق بیفتد. در نتیجه، قابلیت استفاده به‌صورت متقابل با متحدان ما، شرط لازم برای هرگونه عملیات نظامی چندملیتی است.

تنوع مهارت

انتظار می‌رود که عملیات آینده ادامه یابد و در طول زمان به‌طور قابل توجهی رشد و تکامل پیدا کند. هر دو عامل: تحول در زمان و تنوع در بسیاری از جنبه‌های همزمان عملیات نظامی نیاز به قابلیت مداخله چندمنظوره و حساس دارد که طیف کاملی از عملیات را دربر می‌گیرد.

حفظ نیرو

خطر عملیات آینده کمتر از قبل نیست و کاملاً برخلاف وقایع موجود در عرصهٔ عملیات، تأثیر قدرتمندی بر درک و فهم ملی دارند و از وطن حمایت می‌کنند. حفظ نیرو هم یک عملکرد اخلاقی ضروری و هم یک نیاز راهبردی و تاکتیکی است.

جنگ در ارتباط با جمعیت

عملیات بیش از پیش در میان جمعیت‌ها اتفاق می‌افتد که این جمعیت‌ها هم هدف و هم محیط پیرامون هستند. انجام عملیات در میان جمعیت به فرهنگ نظامی مناسب و تجهیزات کافی نیازمند است. نیروهای مسلح فرانسه به توسعهٔ قابلیت‌ها و مهارت‌های خاص در راستای آن هدف ادامه خواهند داد.

عامل انسانی

تربیت و آموزش سربازان که آنها را با اهداف روشن و قانونی آماده می‌کند، امری مهم و حیاتی است تا آنها در حال حاضر و در آینده‌ای قابل پیش‌بینی‌تر از گذشته در این زمینه موفق شوند. عامل انسانی هم، همانند بحث روحیه و همبستگی واحدهای جنگی، عاملی غالب و متداول خواهد بود.

عامل کمّی

حتی برای نیروهای مسلح که در همهٔ موارد بالا توسعه پیدا کرده‌اند، «کمیت، ویژگی و جایگاه خود را دارد» و به‌عنوان یک، عامل کلیدی در اکثر عملیات‌هایی که یا در دریا، هوا و یا در خشکی اتفاق می‌افتند، باقی می‌ماند.

برتری عملیاتی

فرانسه راه خود را ادامه خواهد داد تا بر تکنولوژی‌هایی که منفعت اجرایی را در رابطه با همهٔ رقبای قابل قبول تضمین می‌کنند، تسلط پیدا کند.

بر موارد زیر تأکید خواهد شد:

- وسیله اطلاعات، ارتباطات و دارایی‌های مبتنی بر فضا؛
- حفظ نیرو، به‌خصوص بر ضد تهدیدات در حال ظهور و تهدیدات شیمیایی، بیولوژیکی، رادیولوژیکی و هسته‌ای؛
- حمله دوربرد دقیق؛
- قابلیت برای انجام عملیات در محیط شهری و در ارتباط با جمعیت؛
- برتری دریایی، به‌خصوص در آب‌های ناحیه ساحلی؛
- برتری هوایی؛
- قابلیت تحرک هوایی.

اولویت‌های صنعتی و تکنولوژیکی برای سال ۲۰۲۵

سیستم‌های هسته‌ای

قابلیت طراحی، توسعه و تولید تسلیحات هسته‌ای به اندازهٔ تضمین امنیت و اطمینان آنها به‌عنوان یک حق قانونی و کاملاً بی‌چون‌وچرا حفظ خواهد شد. چنین اولویتی حاکی از این است که آزمایشگاه‌ها و امکانات تولید و تحقیق علمی که به منابع انسانی، تکنیکی و صنعتی اختصاص داده خواهند شد، برای راهبرد بازدارندگی هسته‌ای ما مورد نیاز هستند.

سیستم‌های فضایی

فرانسه تنها کشور اروپایی است که موشک‌های بالستیک خود را توسعه داده است. از آنجایی که هم موشک «ام ۵۱»[1] و هم راکت «آریان ـ وی»[2] تا مرحلهٔ پیشرفته تکمیل و به انجام رسیده‌اند، محافظت کردن از توانایی‌های اصلی فرانسه در این زمینهٔ راهبردی، برای مفهوم بازدارندگی ما و دستیابی اروپا به فضا بسیار حیاتی و مهم است. فرانسه در سطح ملی از توانایی‌های خاص خود که در زمینهٔ موشک‌های بالستیک، به‌خصوص در حوزهٔ هدایت اینرسی با عملکرد بالا و دانش تکنولوژیکی و صنعتی نیروی رانش ترانزیستوری توسعه یافته است، محافظت خواهد کرد.

با وجود سایر فعالیت‌های مربوط به فضا، مخصوصاً ماهواره‌ها، تلاش‌های اروپا بسیار پراکنده شده است تا مؤثر واقع شوند. فرانسه به‌طور فعال از بهینه‌سازی صنعت فضایی اروپا، در کنار تمرکز بر جمع‌آوری اطلاعات و

---

1. M 51

2. Ariane-V

ماهواره‌های مخابراتی و جهت‌یاب حمایت خواهد کرد.

سیستم‌های دریایی

قابلیت انجام فعالیت‌های زیردریایی چه در راستای بازدارندگی و اطلاعات و چه به‌منظور مداخله و میانجیگری از اهمیت راهبردی برخوردار است. در موضوع میانجیگری این توانمندی‌ها، موجب می‌شوند امکان دقت بلند مدت و تسهیل عملیات ویژه به‌وجود بیاید.

فرانسه قابلیت طراحی و تولید ملی در رابطه با زیردریایی‌های دارای قدرت هسته‌ای را حفظ خواهد کرد. اجزای دیگر قدرت دریایی، مانند زیردریایی‌های متعارف یا غیرهسته‌ای و یا کشتی‌های سطح آب برای همکاری با اروپا آماده هستند.

سیستم‌های هوانوردی

قابلیت اجزای هسته‌ای هوابرد به قابلیت ملی برای توسعه برنامه هواپیمای جنگنده و ایجاد انطباق لازم سیستم‌های آن جهت مأموریت هسته‌ای وابسته است. به هر حال، چنانچه برنامه‌های هواپیمای جنگنده در حیطه عمل، کاهش و از نظر زمان بسط پیدا کنند، همه بازیگران اروپایی در این زمینه، دیر یا زود، با دورنمایی از کاهش قابلیت‌ها و چگونگی حفظ بهتر آنها مواجه خواهند شد. فرانسه از فعالیت تولیدکنندگان هواپیمای نظامی اروپایی که قادر به طراحی سیستم‌های جنگی باسرنشین یا بی‌سرنشین در آینده هستند، حمایت خواهد کرد. فرانسه به‌طور فعال به اجرای یک راهبرد ملی و اروپایی برای طراحی، تولید و استفاده از وسایل نقلیه هوایی بدون سرنشین[1] و برای نظارت یا جنگ کمک خواهد کرد.

سیستم‌های سرزمینی

فرانسه از ظهور قابلیت صنعتی اروپای متحد برای تجهیزات سرزمینی که شامل تولید مهمات می‌شود، حمایت خواهد کرد.

سیستم‌های موشکی

موشک‌ها به‌طور عام و موشک‌های کروز به‌طور خاص، اجزای مهم توانایی مداخله ما هستند.

فرانسه موجودیت دائمی قابلیت‌های اروپایی را در این بخش که مبتنی بر همکاری فرانسه ـ انگلیس است، تضمین خواهد کرد، به شرط اینکه قابلیت‌های مهم ملی به‌خصوص همه مواردی که به اجزای هسته‌ای هوابرد مربوط می‌شوند، حفظ شود.

---

1. Unmanned Aerial Vehicles (UAVs)

امنیت اطلاعات

تهدیدات روزافزون نسبت به شبکه‌ها و نظام‌های اطلاعاتی ما، محافظت از قابلیت‌های زیاد ملی را ایجاب می‌کنند. صنعت ملی باید مستعد توسعه تولیدات امنیتی خود باشد تا رمزگذاری را دربر بگیرد. در حال حاضر، این قابلیت‌ها از نظر وسعت و میدان عمل ناکافی هستند و به میزان زیادی تکه‌تکه شده‌اند.

فرانسه راهبرد صنعتی که منجر به افزایش قابل توجه توانمندی‌های ملی طراحی و تولید در زمینه امنیت سیستم اطلاعاتی می‌شود را اجرا و از آن حمایت خواهد نمود.

اجزای الکترونیک در بخش دفاعی

پایگاه صنعتی و تکنولوژیکی ملی و اروپایی مربوط به اجزای الکترونیک دفاعی تکه‌تکه شده است. جهت ایجاد رابطه‌ای متعادل‌تر با کشورهایی که مقررات ملی خود را در این زمینه تحمیل می‌نمایند (ایالات متحده آمریکا و مقررات ایتار[1])، فرانسه از شیوه اروپایی که منجر به پیدایش بنیان صنعتی اروپا می‌شود، حمایت خواهد کرد. هدف، ممانعت کردن از موقعیت‌های وابستگی شدید است که به‌طور روزافزونی جلوی توانایی ما را برای صادرات آزاد می‌گیرد.

استفاده راهبردی از فضای لایتناهی

فضای لایتناهی به اندازه دریا، زمین و هوا برای امنیت بین‌المللی و اقتصاد جهانی حیاتی شده است. فرانسه همانند همه شرکای اروپایی خود با تبدیل فضا به یک میدان جنگ جدید مخالفت می‌کند. فرانسه قصد دارد تا تسلیحاتی را در فضا مستقر کند و به تلاش‌های دیپلماتیک خود به نفع غیرنظامی شدن فضا ادامه دهد. برعکس، ماهواره‌ها با کاربردهای مختلف ـ ارتباطات، مشاهده، استراق سمع، اعلام خطر، ناوبری، هواسنجی و غیره ـ به یکی از اجزای ضروری کارکردهای راهبردی ما تبدیل شده است. بنابراین، فرانسه تلاش بزرگی را در زمینه کاربردهای فضا که در راستای راهبرد امنیت ملی ما قرار دارند انجام خواهد داد. این بلندپروازی موارد ذیل را دربر خواهد گرفت:

• **امکانات**: ما استمرار و نوسازی ماهواره‌های مخابراتی و مشاهداتی خود را ضمانت خواهیم کرد. در سال ۲۰۰۸، ما کار بر روی برنامه ماهواره نوری ماسیس[2] را همراه با قابلیتی عملیاتی در سال ۲۰۱۵ و با عزمی بسیار بالا آغاز خواهیم کرد. فرانسه قابلیت مهمی را در زمینه ماهواره‌های (اطلاعات الکترونیکی)[3] بعد از موفقیت ماهواره‌های آزمایشی ما در این زمینه، ایجاد خواهد کرد: سیستم ماهواره سیرس تا اواسط دهه آینده تکمیل

---

1. ITAR
2. MUSIS
3. Electronic Intelligence (ELINT)

خواهد شد. اکتشاف موشک بالستیک و قابلیت اعلام خطر تا سال ۲۰۲۰ صورت خواهد گرفت که از طریق سیستم ماهواره‌ای موقتی در طول دهه آینده ادامه می‌یابد. تلاش‌های خاصی در حوزه نظارت فضایی که ستون‌های نظامی و غیرنظامی بسیار بالایی را درگیر می‌کنند و از روابط نزدیک با شرکای اروپایی ما استفاده می‌نمایند، شکل خواهد گرفت.

به‌طور کلی، همکاری اروپایی در زمینه کاربرد فضا و به‌طور چشمگیری، در قالب تقسیم دارایی‌ها تقویت خواهد شد (دوطرفه‌سازی).

- **تأمین وجوه:** تخصیص اعتبارات دفاعی برای کاربردهای فضایی، در طول سال‌های آینده دو برابر خواهد شد که از سطح جاری سالیانه ۳۸۰ میلیون یورو شروع می‌شود.
- **سازمان:** اهمیت مشخص فضای لایتناهی برای دفاع و امنیت ملی، دکترین مرتبط با فضا، عملیات و برنامه‌ها تحت مسئولیت خاص و اختصاصی فرماندهی فضایی مشترک و تحت اختیار رئیس ستاد دفاعی قر ر خواهد گرفت. نیروی هوایی، دارایی‌های فضایی ما را تحت رهبری این فرماندهی جدید مدیریت خواهد کرد.

شورای دفاع و امنیت ملی

شورای دفاع و امنیت ملی، به‌عنوان نتیجه پذیرش راهبردی که امنیت ملی را هدف متحدکننده و تجهیزکننده اقدام دولت می‌سازد، ایجاد خواهد شد. حوزه صلاحیت آن شامل همه موضوعات سیاست عمومی می‌شود و این موضوعات، حوزه‌های مربوط به دفاع و امنیت ملی را که رؤسای قدرت‌های جمهوری در قانون اساسی آنها را تعریف کرده‌اند، دربر می‌گیرند.

شورای دفاع و امنیت ملی مرکب از رئیس‌جمهور فرانسه، نخست‌وزیر، وزیر امور اروپایی و خارجه، وزیر کشور، وزیر دفاع، وزیر اقتصاد و وزیر بودجه است. سایر وزرا می‌توانند بنا به موضوعات مورد بحث تشکیل جلسه دهند؛ برای مثال، وزیر دادگستری برای جنگ علیه تروریسم و وزیر بهداشت برای پیشگیری از بحران‌های بهداشتی می‌توانند گردهم آیند. دبیرخانه این جلسات از سوی دبیرکل حوزهٔ دفاع و امنیت ملی در اختیار قرار خواهد گرفت.

گروه‌های تخصصی که می‌توانند تشکیل جلسه دهند عبارتند از:

- شورای اطلاعات ملی؛[1]

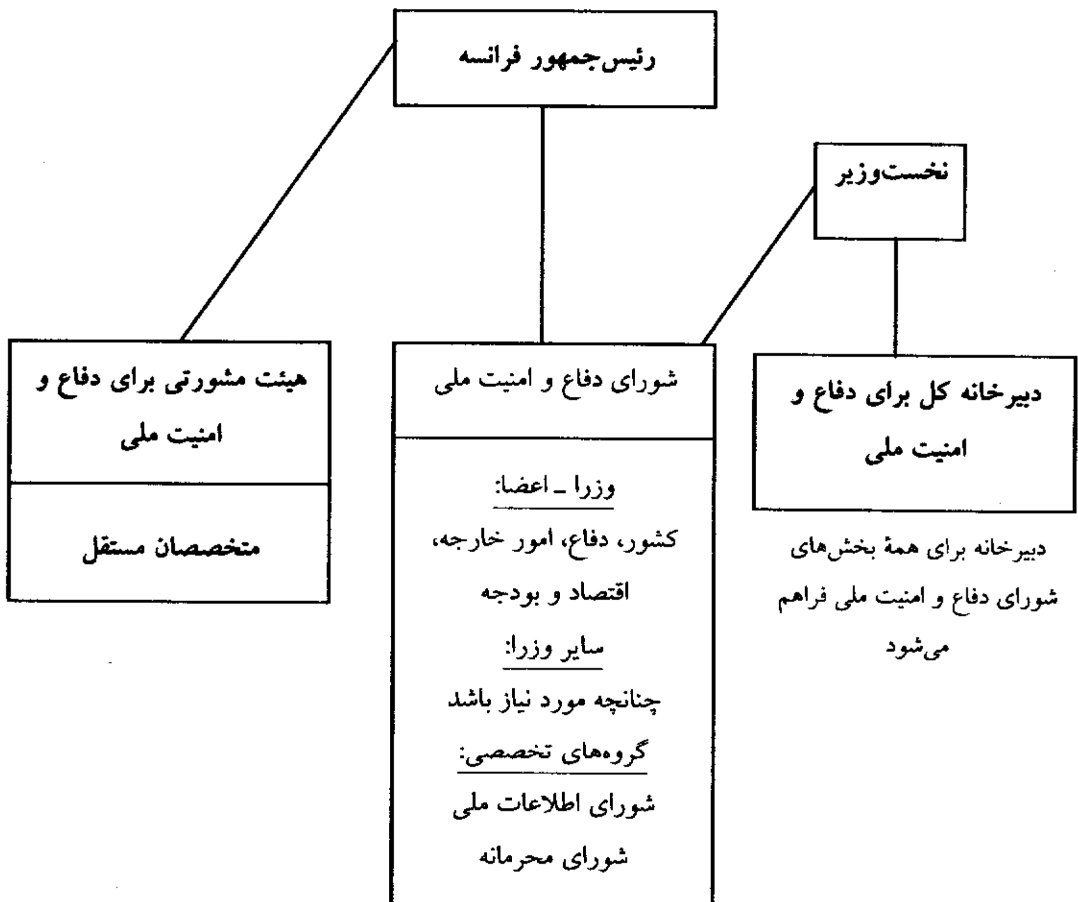
1. The National Intelligence Council (CNR)

- شورای محرمانه برای موضوعات مرتبط با عملیات خارجی و برای موضوعات معینی در رابطه با بازدارندگی هسته‌ای.

هیئت مشورتی برای دفاع و امنیت ملی

هیئت مشورتی برای دفاع و امنیت ملی باید ایجاد شود. این هیئت مرکب از متخصصان مستقلی خواهد بود که توسط رئیس‌جمهور منصوب می‌شوند و او می‌تواند از متخصصان ارشد سرویس مدنی برای انجام کار دعوت نماید. هیئت، نظرات و ارزیابی‌های خود را تسلیم رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر خواهند کرد. ابعاد مختلف سیاسی، مالی، عملیاتی و بین‌المللی باید موضوع مذاکرات متناقض باشد و گزینه‌ها برای تصمیم نهایی ارائه خواهد شد.

شورای دفاع و امنیت ملی

شورای اطلاعات ملی

شورای اطلاعات ملی جهت‌گیری‌های اصلی تعیین‌شده برای سرویس اطلاعاتی (راهبردها و اولویت‌ها) را بیان می‌کند، برنامه‌ریزی منابع تکنیکی و انسانی را هدایت می‌نماید و سیر تکامل چهارچوب قانونی اداره‌کننده عملیات اطلاعاتی را مورد بررسی قرار می‌دهد.

شورای اطلاعات ملی توسط رئیس‌جمهور اداره می‌شود و او در جلسه‌ای عمومی با نخست‌وزیر و وزرای کشور، دفاع، امور اروپایی و خارجه، اقتصاد و بودجه ملاقات می‌کند و در شرایط معینی با سایر وزرا متناسب با موضوع مورد بحث و همچنین با هماهنگ‌کننده اطلاعات ملی و دبیرکل دفاع و امنیت ملی که دبیرخانه را در طول جلست در اختیار دارد، دیدار می‌نماید. شورا می‌تواند به شکل محرمانه جلسه تشکیل دهد.

هماهنگ‌کننده اطلاعات ملی

هماهنگ‌کننده به‌عنوان نقطهٔ تماس سرویس‌های اطلاعاتی و رئیس‌جمهور بر برنامه‌ریزی اهداف اطلاعاتی و سرمایه‌های مرتبط و نحوهٔ اجرای آنها نظارت می‌نماید. او تصمیمات مربوط به شورای اطلاعات ملی را تدارک می‌بیند و بر اجرای آنها نظارت می‌کند. وی جلسات دوره‌ای مدیران سرویس‌های اطلاعاتی را به‌منظور بیان اولویت‌ها جهت گردآوری اطلاعات، اداره می‌نماید و درخواست‌های خود را از جامعه اطلاعاتی عنوان می‌کند. هماهنگ‌کننده، کمیته‌های بین‌وزارتی را برای جهت‌گیری اطلاعات مربوط به سرمایه‌گذاری‌های تکنیکی اداره می‌نماید.

امنیت ملی: یک سازمان جدید

اجرای راهبرد امنیت ملی به ایجاد واحدهای سیاسی جدیدی خواهد انجامید که در زیر فهرست آنها آورده شده است:

رهبری سیاست

- **شورای دفاع و امنیت ملی**[1]

این شورا به ریاست رئیس‌جمهور فرانسه مسئول تمامی موضوعات مرتبط با دفاع و امنیت ملی است. می‌توان اشکال ویژه‌ای از شورای دفاع و امنیت ملی را تشکیل داد؛ مثل شورای دفاع، شورای اطلاعات ملی و جلسات

1. The Defence and National Security Council (DNSC)

ویژه (مدیریت بحران، اطلاعات و مسائل هسته‌ای).

- **شورای اطلاعات ملی**

این شورا شکل خاصی از شورای دفاع و امنیت ملی است که رهنمودهای کلی ارائه می‌دهد و اهداف و اولویت‌ها را در مسائل مرتبط با اطلاعات تعیین می‌نماید. هماهنگ‌کنندهٔ اطلاعات ملی با رئیس‌جمهور همکاری می‌کند و تصمیمات شورا را اخذ می‌نماید؛ وظیفهٔ او برنامه‌ریزی برای نیل به اهداف و سرمایه‌های اطلاعاتی است، خصوصاً برنامهٔ سرمایه‌گذاری سالانه و نظارت بر اجرای آن.

- **هیئت مشاور دفاع و امنیت ملی**

هیئت مشاور از متخصصان خارجی تشکیل شده است که تحلیل‌ها و ارزیابی‌های مستقلی را برای رئیس‌جمهور فراهم می‌نمایند.

هماهنگ‌سازی در سطح نخست‌وزیر

- **دبیرخانهٔ عمومی دفاع و امنیت ملی**

دبیرخانهٔ عمومی همان مسئولیت‌های دبیرخانه عمومی دفاع و امنیت ملی را به‌طور گسترده‌تر بر عهده خواهد داشت و افزون بر آن، حوزهٔ جامع‌تر امنیت ملی را نیز مطابق با تعریف موجود در سند دربر خواهد گرفت.

- **امنیت آژانس سیستم‌های اطلاعاتی**

این آژانس مسئول اجرای سیاستی کاملاً پیشگیرانه و واکنشی برای دفاع در برابر حملات سایبری، تروریسم سایبری و جنگ سایبری است. این آژانس از شبکه‌ای از متخصصان دیده‌بان‌های سیستم اطلاعاتی و امنیتی در سرتاسر خاک کشور فرانسه تشکیل شده و تحت مسئولیت استانداری ذی‌صلاح، در مناطق دفاعی و امنیتی مستقر گشته است.

- **کمیتهٔ هماهنگی بین وزارتخانه‌ای جهت مبارزه با تهدیدات شیمیایی، بیولوژیکی، رادیولوژیکی و هسته‌ای**

این واحد سیاسی باید اقدامات ملی را در راستای مبارزه با تهدیدهای شیمیایی، بیولوژیکی، رادیولوژیکی و هسته‌ای تحکیم و تقویت نماید. کمیتهٔ هماهنگی توسط دبیرکل دفاع و امنیت ملی اداره می‌شود و باید به‌طور منظم مقامات ارشد دفاع و امنیت را از وزارتخانه‌های مختلف مرتبط گرد هم آورد. وظیفهٔ این واحد سیاسی تضمین هماهنگی توانمندی‌های مبتنی بر حمایت در برابر تهدیدات و اجرای رضایت‌بخش برنامه‌های تحقیقی و تجهیزی است.

- **کمیسیون حمایت بین وزارتخانه‌ای برای قراردادهای اساسی**

این کمیسیون متشکل از دو بخش نظامی و غیرنظامی است و هدف از آن، هماهنگ ساختن عملکرد کشور فرانسه در حمایت از پروژه‌های اصلی برای پروژه‌های صادراتی مصوب دولت می‌باشد.

• **دو قطب: امور دفاع خارجی و امنیت داخلی**

(مؤسسهٔ عالی دفاع ملی)[1] و (مرکز مطالعات عالی تسلیحات)[2] با هم ادغام خواهند شد تا به این ترتیب یک مرکز مطالعه و آموزش واحد ایجاد گردد. به همین ترتیب، با یکی کردن (مؤسسهٔ مطالعه و تحقیقات امنیت جمعی)[3] و (مؤسسهٔ ملی مطالعات عالی امنیت)[4] قطب «امنیت داخلی» ایجاد خواهد شد.

مدیریت بحران

• **مرکز عملیاتی مدیریت بحران خارجی**

این مرکز به وزارت امور خارجه و اروپایی کمک خواهد کرد تا به‌صورت عملیاتی و بین وزارتخانه‌ای با بحران‌های خارجی صرف‌نظر از ماهیت آنها مقابله نماید.

• **مرکز مدیریت بحران بین وزارتخانه‌ای**

این مرکز که در داخل وزارت کشور در پاریس واقع شده است، به وزیر کشور توانایی بیشتری برای مدیریت بحران‌های داخلی بین وزارتخانه‌ای خواهد داد. این مرکز جدید اجرای عملیات مرتبط با پلیس، ژاندارمری و نیروهای امنیت داخلی را در صورت بروز بحران‌ها میسر خواهد ساخت. به علاوه، این مرکز از متحد شدن تمام وزارتخانه‌های مرتبط با بحران (مثل وزارت بهداشت یا ترابری) که در همان ساختمان قرار دارند، بهره خواهد برد. هر وزارتخانه‌ای می‌تواند شبکه‌های خود را هماهنگ با دیگر سازمان‌های دولتی اداره نماید.

• **مرکز عملیاتی حمایت اجتماعی اروپا**

فرانسه از برپایی این مرکز که کارکرد آن بسیار فراتر از تشریک اطلاعات میان کشورهای عضو اتحادیه اروپاست، حمایت می‌نماید تا بدین ترتیب به پلکان بلندتری در بسیج و مدیریت عملیاتی برای مداخله در حمایت اجتماعی اروپا تبدیل شود.

• **مرکز ملی برقراری تماس**

وظیفهٔ این مرکز آن است که در هنگام بحران، اطلاعات کلی و هدف‌گیری‌شده را برای گروهی که در معرض آن بحران هستند، فراهم نماید، به سؤالات آنها پاسخ گوید و در صورت لزوم با ارائهٔ رهنمودهای تخصصی نگرانی‌های آنان را برطرف کند.

---

1. Higher Institute for National Defence (IHEDN)
2. Centre for Higher Armament Studies (CHEAr)
3. Institute for the Study and Research on Corporate Security (IERSE)
4. National Institute for Higher Studies in Security (INHES)

وزارت دفاع

• یگان فضایی نیروهای مشترک

این یگان تحت مسئولیت رئیس ستاد مشترک قرار خواهد داشت. عملیات و برنامه‌های فضایی تحت مسئولیت وی خواهند بود به‌ویژه اینکه او مسئول تهیهٔ پیش‌نویس سیاست عملیات فضایی است. وی بر عملکرد نیروی هوایی با مسئولیت گسترده‌ای که در مدیریت سرمایه‌های فضایی دارد، نظارت می‌کند.

• کمیتهٔ وزارتی برای سرمایه‌گذاری‌های دفاعی

این کمیته با ریاست وزیر دفاع، لوازم عملیاتی را که باید پیاده شوند و همچنین اطلاعات مالی و اقتصادی مرتبط با مهم‌ترین سرمایه‌گذاری‌های داخل وزارت را قبل از اجرای آنها بررسی خواهد نمود؛ مواردی مانند راهبرد کنترل خطر، تدارک پیش‌بینی‌شده و مالکیت کلی هزینه‌ها، امکان همه‌جانبهٔ مالی، راهبرد تدارک (تملک، شراکت عمومی ـ خصوصی یا قراردادهای خدماتی)، سیاست پشتیبانی و صادرات تجهیزات بالقوه. این کمیته در کنترل بهتر هزینه‌های تهیه لوازم و خدمات نیز مؤثر خواهد بود.

• کمیتهٔ مالی وزارت دفاع

ریاست این کمیته در اختیار دبیرکل وزارت یا مدیر امور مالی است. کارکرد آن نیز این است که همفکری و تعامل مستحکم‌تر را میان وزارتخانه‌های دفاع و بودجه میسر خواهد ساخت. در این کمیته داده‌های مالی مربوط به برنامه‌های نظامی بررسی خواهد شد و وزارت بودجه از سیاست سرمایه‌گذاری وزارت دفاع پیگیری منظم‌تری خواهد نمود.

وزارت کشور

• هیئت مدیرهٔ مرکزی اطلاعات کشوری

این هیئت مأموریت‌های اجراشده توسط (مدیریت امنیت خاک فرانسه)[1] و همچنین مأموریت‌های مدیریت کل اطلاعات را که مستقیماً به امنیت ملی مربوط می‌شوند، مورد نظارت قرار خواهد داد؛ لذا یک سازمان اطلاعاتی نیز وجود خواهد داشت که به امنیت داخلی می‌پردازد.

• هیئت نمایندگی راهبرد و آینده‌نگری

این هیئت از طریق بسیج کردن وزارتخانه‌های ذی‌صلاح، ابزارِ در اختیار وزارت کشور برای پیش‌بینی و ارزیابی انواع تهدیدات میان مدت را که ممکن است بر امنیت داخلی تأثیر بگذارند و همچنین، برای ارائهٔ بهترین

---

1. Directorate for the Security of the Territory (DST)

واکنش، تقویت خواهد نمود.

• **هیئت مدیرهٔ برنامه‌ریزی**

این هیئت مدیره با مسئولیت دبیرکل وزارت، عهده‌دار برنامه‌ریزی برای حمایت ارضی، حمایت از غیرنظامی ها، امنیت سیستم اطلاعاتی، اطلاعات اقتصادی ارضی و مدیریتِ حوزه‌های دفاعی و امنیتی خواهد بود. همچنین، این هیئت مسئول برنامه‌ریزی برای پیشامدهای غیرمترقبهٔ مربوط به نظم و ترتیب اجتماعی و شرایط اضطراری غیرنظامی خواهد بود. وظیفهٔ این هیئت، هماهنگ نمودن اقدامات وزارت کشور برای تهیهٔ پیش‌نویس برنامه‌های حمایت از اقدامات ضدتروریستی است.

• **کمیتهٔ استانداران مناطق دفاعی و امنیتی**

ریاست این کمیته به عهده وزیر کشور خواهد بود و وظیفهٔ آن دیدار مرتب با هفت استاندار مناطق امنیتی و دفاعی است. مدیریتِ برنامه‌ریزی این وزارت به دبیرکل این کمیته سپرده خواهد شد.

• **مرکز بررسی و هماهنگ‌سازی اروپا برای مبارزه با مواد مخدر در کشورهای مجاور مدیترانه**

فرانسه از تأسیس چنین واحد سیاسی‌ای در مقیاس اروپایی حمایت می‌کند و بدین ترتیب آن را براساس آنچه قبلاً از طریق مراکز عملیات هند غربی و پرتغال تجربه شده بود، بنا خواهد کرد.

• **ادارهٔ متخصص در مبارزه با بودجه‌رسانی به فعالیت‌های غیرمجاز**

این اداره توسط وزیر بودجه به‌وجود خواهد آمد و کار آن بازنگری و نظارت بر تکثیر تسلیحات و تروریسم، بر مبنای الگوی ادارهٔ کنترل بر سرمایه‌های خارجی در آمریکا[1] خواهد بود.

• **شورای امنیت اقتصادی و علمی**

این شورا مجمعی فراهم خواهد کرد که در آن گفتگو بین هیئت‌های گوناگون مرتبط با امنیت داخلی میسر خواهد شد. این شورا که توسط وزیر کشور اداره می‌شود، هیئت‌های بزرگ تحقیقاتی، متصدیان امنیتی، تهیه‌کنندگان فنی صنعت و نمایندگان وزارت‌های دفاع و تحقیقات را شامل خواهد شد.

آموزش

• **آکادمی اطلاعات**

این آکادمی دورهٔ آموزشی بنیادینی ارائه خواهد نمود که تمام ادارات و سازمان‌ها بتوانند مشترکاً از آن بهره

---

1. The American Office of Foreign Assets Control (OFAC)

ببرند. آکادمی در نهایت با اعطای مدرکی رسمی به دانش‌آموختگان، دانش و مهارت آنها را تأیید خواهد کرد.

• **مرکز آموزشی دوجانبهٔ ملی (نظامی و غیرنظامی) در مبارزه با تهدیدات شیمیایی، بیولوژیکی، رادیولوژیکی و هسته‌ای**

این مرکز، کشف و اجرای روش‌های مشترک کاری و فرهنگی در حوزهٔ بسیار حساس و پیچیدهٔ مبارزه علیه تهدیدات شیمیایی، بیولوژیکی، رادیولوژیکی و هسته‌ای را میسر خواهد ساخت.

• **یک قطب بین رشته‌ای دانشگاهی برای تحقیق در علوم اجتماعی در زمینه دفاع و امنیت**

این قطب دانشگاهی به مسائل نظامی، از جنگ‌افزار تا اشکال جدید خشونت در جهان معاصر خواهد پرداخت. این قطب شکل یک بنیاد مشارکت تحقیقاتی و علمی را به خود خواهد گرفت و از دانشکدهٔ دکترای اروپا برای تحقیق در زمینهٔ مسائل دفاعی و امنیتی پشتیبانی خواهد نمود.

شبکه‌بندی

• **شبکه‌ای بین وزارتخانه‌ای برای آینده**

این شبکه، هیئت‌های مدیریتی مختلف که مسئول مطالعات راهبرد و آینده‌نگری در وزارت کشور (هیئت مدیرهٔ راهبرد و آینده‌نگری)، وزارت دفاع (هیئت مدیرهٔ امور راهبردی)، وزارت امور خارجه و اروپایی (ستاد برنامه‌ریزی سیاسی) و دبیرخانهٔ کشور و مسئول ارزیابی آینده‌نگری سیاست‌های عمومی و ایجاد اقتصاد دیجیتال (مرکز تحلیل راهبردی) هستند را به هم متصل خواهد نمود. این شبکه یک وب‌سایت را راه‌اندازی خواهد کرد.

• **شبکهٔ بین وزارتخانه‌ای سخنگویان**

این شبکه از متخصصان ارتباطات بحران تشکیل خواهد شد که در راستای بهبود مدیریت بحران و توانایی‌های ارتباطاتی با هم دیدار و تبادل‌نظر خواهند داشت و در صورت لزوم آمادهٔ پاسخگویی خواهند بود.

وب‌سایت‌هایی برای افزایش هوشیاری عمومی

- وب‌سایتی برای افزایش آگاهی عمومی در مورد خطرات جدید و همچنین برای آمادگی در مواجهه با رویدادهای نوظهور و جدی که می‌توانند بر قلمروی ملی تأثیر بگذارند.
- وب‌سایتی برای پیشگیری و پاسخگویی در برابر حملات سایبری.

فهرست محصولات مؤسسه فرهنگی مطالعات و تحقیقات بین‌المللی تهران

کتاب‌های تخصصی

عناوین	سال انتشار
کتاب ابی (۴) بررسی روابط ایران و هند در سایه ظهور هند به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای	۹۰
فنون پیش‌بینی	۹۰
سیاست خارجی قدرت‌های بزرگ	۹۰
رویکردها و طرح‌های امریکایی درباره ایران (با اصلاحات و اضافات)	۹۰
امپراتوری رو به مرگ	۹۰
نظریه‌های امنیت	۹۰
جنگ نرم(۶): ویژه جنگ رسانه‌ای علیه ج.ا. ایران	۹۰
نظریه غیرغربی روابط بین‌الملل (دیدگاه‌هایی دربارهٔ آسیا و فراسوی آن)	۸۹
افغانستان؛ از شهادت احمدشاه مسعود تا سقوط طالبان	۸۹
کتاب ابی (۳) نظم بین‌المللی: قدرت یا عدالت	۸۹
تحول در نظریه‌های موازنه قوا	۸۹
دیپلماسی جمهوری اسلامی ایران	۸۹
کتاب حقوق بشر (۲-۱)	۸۹ – ۸۸
مقدمه‌ای بر تحلیل نظام‌های جهانی	۸۸
مقایسه تطبیقی مؤلفه‌های قدرت جمهوری اسلامی ایران با کشورهای آسیای جنوب غربی (سند چشم‌انداز)	۸۸
بررسی تطبیقی نظام‌های انتخاباتی	۸۸
نفوذ اسرائیل در آمریکا	۸۸
کتاب آبی (۲) مرز ایران و روسیه	۸۸
اوراسیاگرایی روسی	۸۸
امریکای لاتین (سیاست، حکومت و توسعه)	۸۷
ترکیه: حال و آینده	۸۷
کتاب ابی (۱) (راهنمای حقوق بشر در مجامع بین‌المللی)	۸۷
سیاست و اطلاعات (مطالعه موردی ایالات متحده)	۸۷ چاپ دوم ۸۸
رهبری و قدرت هوشمند	۸۷
حقایق ناگفته از گوانتانامو	۸۷
کردها و سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران	۸۷
لابی و لابی‌گر در آمریکا	۸۷
نانو در قرن بیست‌ویکم	۸۷
جنگ نرم ۴ (عملیات روانی و فریب استراتژیک)	۸۷ چاپ چهارم ۹۰
پرونده هسته‌ای ایران (۴-۱) (روندها و نظرها)	۸۷-۸۴
جنگ نرم ۵ (براندازی نرم در کشورهای مدل)	۸۶ چاپ سوم ۹۰
جنگ نرم ۳ (نبرد در عصر اطلاعات)	۸۶ چاپ سوم ۹۰
جنگ نرم ۲ ویژه جنگ رسانه‌ای	۸۶ چاپ ششم ۹۰
جنگ نرم ۱ ویژه جنگ رایانه‌ای	۸۶ چاپ چهارم ۹۰
شیعیان عربستان	۸۶
تهدیدات امنیت ملی (شناخت و روش)	۸۶
فرهنگ استراتژیک	۸۶
همه چیز درباره نظرسنجی	۸۶
تروریسم‌شناسی	۸۶
مرزهای ایران	۸۶
اصلاحات سیاسی در عربستان سعودی (تأثیر بحران عراق بر تحولات سیاسی عربستان سعودی)	۸۶
مقدمه‌ای بر سیاست و حکومت در آفریقا	۸۶
جنگ، رسانه‌ها و تبلیغات	۸۶ چاپ دوم ۸۸
امنیت بین‌الملل (۴-۱)	۸۸-۸۴
رویکردها و طرح‌های آمریکایی درباره ایران	۸۵
تجدید حیات امپراتوری (ردپای غرب و مسیر مخاطره‌آمیز آمریکا در خاورمیانه)	۸۵
ساختار دولت رژیم صهیونیستی (دوجلدی)	۸۵
امنیت در قفقاز جنوبی	۸۴
هیدروپلیتیک رودهای مرزی	۸۴
افسانهٔ انقلاب‌های رنگی	۸۴
دیباچه‌ای بر قانون امنیت ملی: مقدمه‌ای بر طرح‌ریزی دکترین امنیت ملی (۳)	۸۴
سیاست و توسعه در جهان سوم	۸۴
روابط ایران و انگلستان	۸۴
آلمان و منافع ملی جمهوری اسلامی ایران	۸۴
سیاست خارجی روسیه	۸۴
چالش‌های هویت در آمریکا	۸۴
مصائب امپراتوری (امپریالیسم نظامی آمریکا در قرن ۲۱)	۸۴
حقوق و امنیت در فضای سایبر	۸۴
دموکراسی، قانون، امنیت (بررسی سرویس‌های اطلاعاتی در غرب)	۸۳
سنجش قدرت ملی در عصر فراصنعتی	۸۳
آشنایی با معاهده منع گسترش سلاح هسته‌ای و پروتکل الحاقی	۸۳
روزهای سرنوشت‌ساز آلمان (تاریخ معاصر آلمان ۱۹۱۴ تا ۱۹۸۹)	۸۳
تظاهرات ضدجنگ	۸۳
حاکمیت قدرت یا حاکمیت قانون؟	۸۳
روابط ایران و امریکا (بررسی دیدگاه نخبگان آمریکایی)	۸۲
گسل‌های منازعه در آسیای مرکزی و قفقاز جنوبی	۸۲

سیاست خارجی آمریکا در آسیا	۸۲
عملیات آژاکس (بررسی اسناد CIA درباره کودتای ۲۸ مرداد)	۸۲
جنگ آمریکا و عراق	۸۱
دیپلماسی آمریکا در قرن ۲۱	۸۱
اصلاحات در چین و شوروی	۸۰

کتاب‌های مرجع

عناوین	سال انتشار
ژئوپلیتیک نظام جهانی	۸۷
راهنمای سازمان‌های غیردولتی (چاپ ۲ با اصلاحات و اضافات)	۸۶
راهنمای مراکز مطالعاتی جهان: مراکز مطالعات اروپا، آمریکا و آفریقا (جلد سوم)	۸۶
راهنمای مراکز مطالعاتی جهان: مراکز مطالعات خاورمیانه، آسیای مرکزی، آسیا و اروپای شرقی (جلد دوم)	۸۴
جهانی شدن سیاست (دوجلدی)	۸۴ چاپ دوم ۸۸
دانشنامه نخبگان (۱)	۸۳
راهنمای مراکز مطالعاتی جهان: مراکز مطالعات استراتژیک و علوم سیاسی (جلد اول)	۸۲

کتاب‌های منطقه‌ای

عناوین	سال انتشار
کتاب اروپا (۱۰ ـ ۱)	۸۲ ـ ۹۰
کتاب آمریکا (۱۰ ـ ۱)	۸۲ ـ ۹۰
کتاب خاورمیانه (۷ ـ ۱)	۸۴ ـ ۸۸
کتاب آسیا (۶-۱)	۸۲-۹۰
کتاب کشورهای مستقل مشترک‌المنافع (CIS) (۳ ـ ۱)	۸۳ ـ ۸۹
کتاب آفریقا (ویژه منازعات مسلحانه)	۸۷

کتاب‌های برآورد استراتژیک

عناوین	سال انتشار
آشنایی با کشورهای اسلامی (جمهوری اسلامی ایران)	۸۵
برآورد استراتژیک آذربایجان (۲) (اقتصادی ـ نظامی)	۸۵
برآورد استراتژیک ترکیه	۸۵ چاپ دوم ۸۹
آشنایی با کشورهای اسلامی (پاکستان)	۸۵
برآورد استراتژیک عربستان	۸۴
آشنایی با کشورهای اسلامی (ترکیه)	۸۴
آشنایی با کشورهای اسلامی عربی (مصر) (چاپ دوم)	۸۴
برآورد استراتژیک آمریکا (سرزمینی ـ سیاسی)	۸۲
برآورد استراتژیک آذربایجان(۱) (سرزمینی ـ سیاسی ـ فرهنگی)	۸۲
برآورد استراتژیک پاکستان (سرزمینی ـ سیاسی)	۸۲
برآورد استراتژیک ژاپن (سرزمینی ـ سیاسی)	۸۲
برآورد استراتژیک مصر(سرزمینی ـ سیاسی)	۸۱

ایران ریویو

عناوین	سال انتشار
ایران ریویو (۳ ـ ۱)	۸۲ ـ ۸۳

گزیده پژوهش‌های جهان

عناوین	سال انتشار
گزیده پژوهش‌های جهان (۵ ـ ۱)	۸۱-۸۲

پژوهش و تحقیق

عناوین	سال انتشار
بیداری اسلامی (۳-۱)	۹۰
نگاهی به روابط روبه‌رشد ایران و ترکیه در سال‌های اخیر	۹۰
الگوی استراتژیک ترکیه و منافع ج.ا.ایران	۸۹
بررسی روابط سیاسی ایران و عراق در دوران ریاست جمهوری آقای احمدی‌نژاد	۸۹
نگاهی به جنبش ضدجنگ و حامی صلح	۸۹
سازمان‌های غیردولتی و موضوع حقوق بشر	۸۹
ارزیابی توانمندی‌های نظامی رژیم صهیونیستی برای حمله به تأسیسات اتمی ایران	۸۹
آشنایی با ویکی‌لیکس	۸۹
مقدمه‌ای بر وبلاگ‌های فارسی‌زبان	۸۹
جنگ رسانه‌ای علیه جمهوری اسلامی ایران(۴): تحلیل و بررسی شبکه‌های ماهواره‌ای فارسی‌زبان	۸۹
جنگ رسانه‌ای علیه جمهوری اسلامی ایران(۳): تحلیل و بررسی «بی‌بی‌سی فارسی»	۸۹
نگاهی به آخرین خریدهای تسلیحاتی	۸۹
جنگ رسانه‌ای علیه جمهوری اسلامی ایران(۲): تحلیل و بررسی وب‌سایت رادیو فردا	۸۹
تحلیل مواضع رهبران و دیدگاه‌های کارشناسان روس در قبال ایران	۸۹
جنگ رسانه‌ای علیه جمهوری اسلامی ایران (۱): تحلیل و بررسی شبکه ماهواره‌ای «فارسی وان»	۸۹
جنگ نرم: رویدادها و تحلیل‌ها (۴-۱)	۸۸ ـ ۸۹
تحریم (۲-۱)	۸۸
در باب دیپلماسی انرژی ایران	۸۸
اسرائیل: ارزیابی وضعیت راهبردی و مسئله حمله نظامی به ایران (۱۳۸۷ ـ ۱۳۸۸)	۸۸
تحولات هسته‌ای (۲-۱)	۸۸
تحولات نظامی (۳-۱)	۸۸
تحولات افغانستان (۹-۱)	۸۷-۸۸
تحولات انرژی (۵-۱)	۸۸

تحولات مسائل داخلی آمریکا (۸-۱)	۸۷-۸۸
تحولات قدس (۱۴-۱)	۸۷-۸۸
تحولات قفقاز (۱۲-۱)	۸۷-۸۸
تحولات عراق (۱۸-۱)	۸۷-۸۸
تحولات روسیه (۶-۱)	۸۸
تحولات اتحادیه اروپا (۵-۱)	۸۸
تحولات حقوق بشر (۲۱-۱)	۸۷-۹۰
تحولات شبه‌قاره (۵-۱)	۸۷-۸۸
تحولات آسیای مرکزی (۵-۱)	۸۸
تحولات خلیج فارس ۱ (۵-۱)	۸۸
تحولات خلیج فارس ۲ (۵-۱)	۸۸
تحولات ترکیه (۵-۱)	۸۸
تحولات چین (۴-۱)	۸۸
رویکردها و طرح‌های آمریکایی درباره ایران (۳۴-۱۴)	۸۷-۸۸
ادبیات کاخ سفید (۱۳-۱)	۸۲-۸۶
آمریکاستیزی در خاورمیانه	۸۷
بحران اقتصادی آمریکا (ریشه‌ها و پیامدها)	۸۷
روابط روسیه و آمریکا در جهان پس از جنگ سرد	۸۶
هندوستان و منافع آسیای مرکزی	۸۶
صهیونیسم در انگلیس	۸۶
مسلمانان در انگلیس	۸۶
انگلستان و اتحادیه اروپا (تقابل یا همکاری)	۸۶
نگاهی به لابی ارامنه در ایالات متحده	۸۶
نگاهی به احزاب عمده و مؤثر در سیستم حکومتی انگلستان	۸۶
براندازی نرم (مطالعه موردی لتونی)	۸۶
براندازی نرم (مطالعه موردی جمهوری شیلی)	۸۶
براندازی نرم (مطالعه موردی جمهوری گرجستان)	۸۶
برآورد استراتژیک انگلستان (سرزمینی ـ سیاسی)	۸۵
بررسی پروژه احداث جزایر مصنوعی امارات عربی متحده در خلیج فارس	۸۵
گزارش بیکر ـ همیلتون: نگاهی عمیق به وضعیت آمریک در عراق	۸۵
بررسی اختلافات سرزمینی در دیوان بین‌المللی دادگستری مطالعه موردی ادعای امارات بر جزایر سه‌گانه	۸۵
جورج سورس و انقلاب‌های مخملین	۸۵
مدیریت تصاویر ذهنی در ادبیات کاخ سفید در مورد جمهوری اسلامی ایران	۸۴
مراکز فکری تاثیرگذار در سیاست خارجی و امنیتی انگلیس	۸۴
آسیب‌شناسی دیپلماسی و سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران	۸۴
نگاهی به پژوهش‌های مؤسسات تحقیقاتی (سیاست و روابط خارجی، مسائل منطقه‌ای، امنیتی و استراتژیک)	۸۴
تروریسم در پرتو تکوین نظام حقوقی بین‌المللی: خاستگاه مبهم سیاسی، استلزامات حقوقی کیفری	۸۴
بررسی وضعیت مرز ایران و افغانستان	۸۳
نظر مشورتی دیوان بین‌المللی دادگستری در قضیه آثار حقوقی ساخت دیوار در سرزمین‌های اشغالی فلسطین	۸۳
نقش شیعیان در فرایند دولت‌سازی عراق نوین و تاثیر آن بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران	۸۳

بولتن ویژه

عناوین	سال انتشار
چالش‌های امنیتی پاکستان (براساس گزارش امنیتی سال ۲۰۱۰ این کشور)	۹۰
نظم جهانی در سال ۲۰۵۰	۸۹
بررسی بحران مالی اروپا	۸۹
حضور اسرائیل در کشورهای آسیای میانه و بازتاب‌های آن در روابط این کشورها با کشورهای عربی	۸۸
پس از ملک عبدالله؛ جانشینی در عربستان سعودی	۸۸
درآمدی بر امنیت طبیعی	۸۸
جنگ آمریکا علیه عراق؛ پیروزی نظامی و سریع و دلایل آن	۸۸
سازمان همکاری شانگهای: فرصت‌ها و تهدیدها برای ترکیه	۸۷
فساد در طبقه سیاسی اسرائیل	۸۷
روابط ایالات متحده ـ پاکستان: وضعیت حال و چشم‌انداز آتی	۸۷
روسیه و ناتو: مدیریت بحران‌ها یا افزایش تنش‌ها	۸۷
ملی‌گرایی بلوچ و ژئوپلیتیک منابع انرژی	۸۷
شوک نفتی قریب‌الوقوع	۸۷
نظرسنجی درباره افکار عمومی ایران و آمریکا	۸۷
افکار عمومی جهان عرب در سال ۲۰۰۸	۸۷
جوامع شرقی اسرائیل	۸۶
دیپلماسی عمومی: گذشته، حال و آینده	۸۶
تصوف در آسیای مرکزی	۸۶
نگاهی به لابی ارامنه در ایالات متحده	۸۶
نگاهی به گروه‌های مسلح در عراق	۸۶
تحریم‌ها علیه ایران: مسائل اساسی	۸۶
بازدارندگی (کلید حل مسئله هسته‌ای ایران)	۸۶
لابی و لابی‌گری در ایالات متحده	۸۶
حضور نومحافظه‌کاران در بریتانیا	۸۵
ترکیه: مسیری برای ترانزیت انرژی	۸۵
منابع آمریکایی حامی اسرائیل	۸۵
حق بازگشت (از قطعنامه ۱۹۴ تا قرارداد ژنو)	۸۵
ایران راه‌های خروج از بن‌بست هسته‌ای	۸۵
تحلیل نقش جنگ‌سالاران به‌ویژه اسماعیل‌خان در افغانستان و ارتباط آن با ایران و آمریکا	۸۴
دیدگاه ترکیه درباره اوراسیا	۸۴
بررسی تحلیلی و تاریخی سیاست بریتانیا در قبال اسرائیل	۸۴

دیپلماسی عمومی بریتانیا در عصر دوستگی‌ها	۸۴
انرژی و نانوتکنولوژی: استراتژی برای آینده	۸۴
سازمان همکاری شانگهای: شکل‌گیری و دورنمای توسعه	۸۴
راه‌حل‌های واقعی برای حل بحران هسته‌ای ایران	۸۴
بازی بزرگ نامعلوم؛ روسیه و مسئله هسته‌ای ایران	۸۴
روابط پاکستان ـ ایالات‌متحده: گام‌های بعدی	۸۴
گفت‌وگوی استراتژیک آمریکا و هندوستان	۸۴
ثبات سیاسی در کشورهای عربی: معضلات اقتصادی	۸۴
جابه‌جایی شن‌ها: پایان همکاری ایالات‌متحدهٔ آمریکا ـ عربستان سعودی	۸۴
روابط ایران ـ ایالات‌متحده: تحلیلی بر سیاست‌ها، قوانین و مقررات	۸۴
روابط ایران و ایالات‌متحده از دیدگاه شورای روابط خارجی آمریکا	۸۴
روابط بین‌الملل در آسیای مرکزی ـ شرقی؛ چالش‌های ژئوپلیتیک و چشم‌انداز همکاری‌های سیاسی	۸۴
فهم تصوف و نقش بالقوه آن در سیاست خارجی آمریکا	۸۴
ایالات متحده، ایران و روابط فراآتلانتیک؛ به سوی بحران؟	۸۴
محافظت از تسلیحات و مواد هسته‌ای	۸۳
دروازه ترکیه (ترانزیت انرژی و مسائل امنیتی)	۸۳
پیامدهای جهانی دستیابی ایران به سلاح‌های هسته‌ای	۸۳
اسرائیل و موشک ضد موشک آرو	۸۳
عملگرایی در اوضاع سیاسی ایران	۸۳
روابط هسته‌ای ایران و روسیه و گزینه‌های سیاسی آمریکا	۸۳
بازگشت یهودستیزی	۸۳
نگاهی تحلیلی به روابط هند و اسرائیل	۸۳
بمب اتمی ایران: دیدگاه‌های ایران و آمریکا	۸۳
تحولات سیاسی و امنیتی اسرائیل	۸۳
پایان دادن به شرارت (چگونه می‌توان در جنگ علیه ترور پیروز شد)	۸۳
نگاهی تحلیلی به اعطای وضعیت تحت‌الحفظ از سوی آمریکا به اعضای گروهک رجوی	۸۳
خلاصه اجرایی گزارش کمیسیون ۱۱ سپتامبر	۸۳
نگاهی تحلیلی به مهم‌ترین مصوبات کنگره امریکا علیه جمهوری اسلامی ایران	۸۳
شکل‌گیری ولکان‌ها (تاریخچه کابینه جنگ بوش)	۸۳
گفتگوهایی درباره عراق	۸۳
پایان دادن به شرارت	۸۳
افکار عمومی آمریکا و سیاست خارجی در سال ۲۰۰۴	۸۳
سیاست خارجی دولت جدید ایالات متحده (نحوه تأثیر نتایج انتخابات ریاست جمهوری ایالات متحده بر ژئوپلیتیک و ادراکات جهانی)	۸۳
پشت صحنه یک رابطه جنجال‌آمیز: ایالات متحده و ایران	۸۳
دیدگاه‌های مردم عراق درباره اشغال این کشور و آینده آن	۸۳
راهنمای مراکز ایران‌شناسی	۸۲
گزینه‌های پیش‌رو: سیاست ایالات متحده در برابر برنامه هسته‌ای ایران	۸۲
کنترل سلاح‌های کشتار جمعی (یافته‌های ۱۱ پروژه پژوهشی)	۸۲
افکار عمومی اسرائیل در خصوص امنیت ملی (۲۰۰۳)	۸۲
نگاهی به تحولات جهان (شش ماهه نخست سال ۱۳۸۲)	۸۲

تک‌پژوهی

عناوین	سال انتشار
صهیونیسم در فرانسه	۸۷
تحول روابط ترکیه ـ آمریکا در بافت فراآتلانتیک	۸۷
برنامه‌های هسته‌ای خاورمیانه	۸۷

تلفن: ۷ ـ ۸۸۵۰۳۲۶۶

نمابر: ۸۸۵۰۳۲۶۴

marketing@tisri.org